

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 2 No. 12

THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN

2019 March 23

വലിയ നോമ്പുകാലം

SEASON OF GREAT LENT

ܣܠܝܬܐ ܕܡܥܬܐ ܕܡܥܬܐ

ܣܒܥܬܐ
SUNDAY

ܐܘܠܡ ܡܥܬܐ
MONDAY

ܬܠܬܐ ܡܥܬܐ
TUESDAY

ܠܘܠܬܐ ܡܥܬܐ
WEDNESDAY

ܡܥܬܐ ܡܥܬܐ
THURSDAY

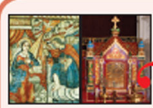
ܠܥܠܬܐ ܡܥܬܐ
FRIDAY

ܡܥܬܐ ܡܥܬܐ
SATURDAY

24

hadbsabo d Kna'naito
(Canaanite woman)
4th Sunday of Great Lent

25

† Suboro
Annunciation to St. Mary
291st Memorial of Mar Thoma IV
(Kandaned)

26

27

† pelge d sawmo rabo
Mid-Lent
Elivation of the Cross
Comme. of King Abgar of Edessa

28

29

30

ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയസിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ജൂബിലി ആഘോഷം ജസ്റ്റിസ് ക്യൂറൻ ജോസഫ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. ഹൈബി ഈഡൻ എം.എൽ.എ., സ്വാമി ഗുരുരത്നം ജ്ഞാനതപസ്വി, കേന്ദ്രമന്ത്രി അൽഫോൻസ് കണ്ണന്താനം, പ. കാതോലിക്കാ ബാവ, ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ്, മാർ ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചേരി എന്നിവർ സമീപം.

‘ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് കാലത്തിന്റെ വിളക്കുമാരം’

കൊച്ചി: സമൂഹത്തെ അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ വിളക്കുമാരമാണു കൊച്ചി ഭദ്രാസനാധിപൻ ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസെന്നു ജസ്റ്റിസ് ക്യൂറൻ ജോസഫ്. മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ രജതജൂബിലി സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഭക്തനായ ഐറേനിയോസ് ജീവിതവിശുദ്ധിയും പാണ്ഡിത്യവും സമന്വയിപ്പിച്ച വ്യക്തിത്വമാണ്. പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ പൗലോസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവ അധ്യക്ഷനായിരുന്നു.

ആത്മീയതയും ജീവിത വിശുദ്ധിയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന വിജ്ഞാനത്തിന്റെ കലവറയാണു ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. കേന്ദ്രമന്ത്രി അൽഫോൻസ് കണ്ണന്താനം,സിറോ മലബാർസഭ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് കർദിനാൾ മാർ ജോർജ്ജ് ആലഞ്ചേരി, കൽദായ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ അപ്രേം, ശാന്തിഗിരി ആശ്രമം മേധാവി സ്വാമി ഗുരുരത്നം ജ്ഞാനതപസ്വി, റവ. വൽസൽ തമ്പു, തോമസ് മാർ അത്തനാസിയോസ്, തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസ്, ജസ്റ്റിസ് ബെഞ്ചമിൻ കോശി, ഫാ. എം. ഒ. ജോൺ, ജസ്റ്റിസ് ഷാജി പി. ചാലി, ഫാ. ബിജു പി .തോമസ്, ജിജി തോംസൺ, ജസ്റ്റിസ് കെ. സുരേന്ദ്ര മോഹൻ, ഹൈബി ഈഡൻ എംഎൽഎ, പോൾ മണലിൽ, ബിജു ഉമ്മൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

സൊഹാർ സെന്റ്. ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയുടെ പത്താം വാർഷികത്തോട് അനുബന്ധിച്ചു പ. കാതോലിക്കാ ബാവയുടെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്ന വി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബാനയിൽ നിന്നും

സൊഹാർ സെന്റ്. ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് ഭദ്രാലയത്തിന്റെ പത്താം വാർഷിക ആഘോഷങ്ങൾക്ക് മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിക്കാൻ മസ്ക്കറ്റ് ഇന്റർനാഷണൽ എയർപോർട്ടിൽ എത്തിയ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവതിരുമേനിയെയും ബോംബെ ഭദ്രാസന അധിപൻ ഗീവർ ഗീസ് മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനിയെയും, ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്ത ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയും മഹായിടവക ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളും ചേർന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു.

കട്ടച്ചിറപ്പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തി

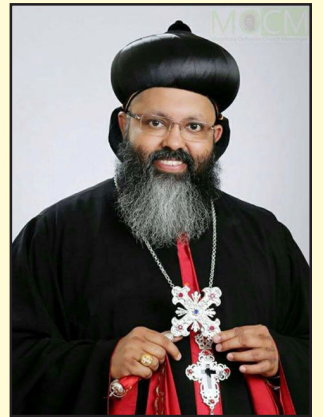
കറ്റാനം (ആലപ്പുഴ): ഹൈക്കോടതിയിൽനിന്ന് അനുകൂല വിധി ലഭിച്ച പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ കട്ടച്ചിറ സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തി. മാർച്ച് 20-ന് രാവിലെ ആറിനാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പള്ളിയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥന നടത്തിയത്.

ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്ന് മാർച്ച് 13-നാണ് വിധിയുണ്ടായത്. രാവിലെ ഫാ. ജോൺസ് ഈപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങൾ പള്ളിക്കു മുന്നിലെത്തി. പള്ളിയുടെ താക്കോൽ യാക്കോബായ സഭയുടെ പക്കലായതിനാൽ കാത്തുനിൽക്കാൻ പൊലീസ് നിർദ്ദേശിച്ചു. ഏറെ നേരം കഴിഞ്ഞും താക്കോൽ എത്തിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ഇവർ അകത്തു കയറി പ്രാർത്ഥന നടത്തി. പിന്നീട് അലക്സിയോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് പള്ളിയിലെത്തി പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകി.

**“കർത്താവേ, ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നണമേ!
സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ.”**

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്

അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ദൈവജനമേ,

അവന്റെ കൃപയാൽ രക്ഷാകരമായ വലിയനോമ്പിന്റെ നാലാം ആഴ്ചയിൽ നാം എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒപ്പം വി. ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനപ്പിന്റെ വലിയപെരുന്നായ മാർച്ച് 25-ഉം നോമ്പിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ പ. സഭ എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാതിബുധനാഴ്ചയും (മാർച്ച് 27) ഈ വാരത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നിൽ എത്തിപ്പെടുന്നവരുടെ ആരുടെയും അടുക്കൽ അവന്റെ ജാതിയോ മതമോ ചോദിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ സാധാരണ കണ്ടിട്ടില്ല. തികച്ചും ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമാണ് വി. മത്തായി ശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷം 15-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ കനാന്യസ്ത്രീയുടെ സംഭവം. വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 7-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും ഇതേ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കൂടുതൽ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്നാണ് ഈ വേദഭാഗം.

യഹൂദന്റെ പൊതുചിന്ത മശിഹാ യഹൂദന്റെ മാത്രം രക്ഷകൻ എന്നതാണ്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉൾപ്പെടെ ഒരു യഹൂദ പടയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ താൻ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു കനാന്യ (യവന) സ്ത്രീ തന്റെ മുന്നിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്. താൻ രക്ഷകനാണെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസം, മറ്റൊരുവനിലും രക്ഷയില്ല; രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ മറ്റൊരു നാമമില്ല എന്ന തിരിച്ചറിയും അവളിൽ ഉണ്ട് എന്ന് ക്രിസ്തു അറിയുന്നു. അവിടെ അവളിലൂടെ ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുകയും അവളെ ആയതിന് ഒരു ഉപാധിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

‘രക്ഷ ഇസ്രായേലിനു മാത്രം’ എന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത മതസമൂഹത്തിന്റെ ചിന്തയാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ സംവാദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറയുന്നത്: “യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ ഞാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.” കൂടിനിന്നവർക്ക് കർണ്ണാനന്ദം നൽകുന്ന വാക്കുകൾ. പുറജാതിക്കാരായും ഒരുപക്ഷേ വിധവയുമായ ആ സ്ത്രീ മടുത്തുപോകാതെ വീണ്ടും കർത്താവിനോട് യാചിക്കുമ്പോൾ “മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു നായ്കുട്ടികൾക്ക് ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നത് നന്നല്ല” എന്ന മറുപടി വരുന്നു. യഥാസ്ഥിതി യഹൂദന്റെ അടിസ്ഥാന ചിന്തയാണിത്. യഹൂദൻ യഹോവയുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം, സ്വന്തം മക്കൾ; മറ്റെല്ലാവരും അന്യരും പരദേശികളും അഥവാ നായ്ക്കളും എന്ന് കാഴ്ചപ്പാട്. കർത്താവിന്റെ ഉത്തരം കേട്ട് ഹർഷപൂർവ്വമായി യഹൂദ പരീശന്മാർ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് യഹൂദ മനസ്സിന്റെ മതതീവ്രതയെ മുഴുവൻ തച്ചുടയ്ക്കുവാൻ കെല്പുള്ള ആ വാക്കുകൾ ആ സ്ത്രീയിൽ നിന്നും വരുന്നത്: “അതേ, കർത്താവേ, നായ്കുട്ടികളും ഉടയവരുടെ മേശയിൽ നിന്നും വീഴുന്ന നൂറുകൾ തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ!” ആരെയും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണവിശ്വാസവും ആശ്രയബോധവും കർത്താവ് അവളിൽ കാണുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തെ കർത്താവ് ശ്ലാഘിക്കുകയും ‘നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ’ എന്ന് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ കൂടിനിന്നവരുടെ മനസ്സുകളിലെ മതാധിപത്യ കൂടെയാണ് നീക്കപ്പെടുന്നത്. ക്രിസ്തു യഹൂദന്റെ മാത്രമല്ല; തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സർവ്വരുടെയും രക്ഷകനാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവ് അവരിൽ ഉണ്ടാകുന്നു.

പ്രഭാത വായനയിലെ (വി. ലൂക്കോസ് 7:1-10) ശതാധിപനും യഹൂദേതര വിശ്വാസസമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷ സാർവ്വത്രികമാണ് എന്ന് നോമ്പിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വീണ്ടും നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഏറെ പ്രാധാന്യമുള്ള സംഭവങ്ങളാണ് ഇവിടെ നാം ധ്യാനിക്കുന്നത്. ഈ ദിവസത്തെ പഴയനിയമ ഭാഗങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു കാര്യം ബോധ്യപ്പെടും: ജനം കൊണ്ടല്ല; കർമ്മം കൊണ്ടാണ് ഒരുവൻ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയാകുന്നത്. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ആക്ഷരീക ആചരണമല്ല; ആത്മാവിൽ

ന്യായപ്രമാണം പാലിക്കുന്നവൻ രക്ഷയ്ക്ക് യോഗ്യനാണ് യേശു പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേലിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്: ശബ്ബത്തിനെ അശുദ്ധമാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും ഭാഗ്യവാൻ എന്നും യഹോവയോടു ചേരുന്ന അന്യജാതിക്കാരൻ രക്ഷയ്ക്ക് അവകാശിയെന്നും അവർക്ക് എന്റെ ആലയത്തിലും മതിലകങ്ങളിലും പുത്രീപുത്രന്മാരേക്കാൾ വിശേഷമായ സ്ഥാനവും നാമവും ഉണ്ട് എന്നും അവിടെ നാം വായിക്കുന്നു (യേശു 56:2-5). യഹൂദൻ തന്റെ മതാധിപനെ കൊണ്ട് ബോധപൂർവ്വം മറന്നുപോയ ഈ തത്വമാണ് കനാന്യസ്ത്രീയുടെയും ശതാധിപന്റെയും സംഭവങ്ങളിലൂടെ കർത്താവ് അവരെ വീണ്ടും പഠിപ്പിക്കുന്നത്! അതിനാൽ വി. നോമ്പിന്റെ മർമ്മപ്രധാനമായ ദിവസങ്ങളിലേക്ക് നാം എത്തുമ്പോൾ നമ്മിലേയും മതാധിപ പൂർണ്ണമായും നീക്കപ്പെടുകയും ക്രിസ്തുവിലേക്ക് വരുന്നവരെ നിഷേധിക്കാതെ അവരെ സ്വീകരിക്കുകയും ചേർത്തുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനോഭാവം നമ്മിൽ വളരുവാൻ ഇടയാകണം; ഇല്ലെങ്കിൽ നോമ്പും നമസ്കാരവും യഹൂദന്റെ ആചരണങ്ങളേക്കാൾ അർത്ഥശൂന്യവും രക്ഷയ്ക്കുപകരം ശാപവും ദോഷവും ആയിത്തീരും.

പാതിനോമ്പിന്റെ ബുധനാഴ്ച

നോമ്പിന്റെ തീവ്രതയിൽ പാളയമദ്ധ്യത്തിലേക്ക് കർത്താവിന്റെ വിജയസ്തീബാ ഇറങ്ങിവരുന്ന അനുഭവം. വിഷസർപ്പ ദംസനത്താൽ ഇസ്രായേൽ ജനത വലഞ്ഞപ്പോൾ (സംഖ്യാപുസ്തകം 21-ാം അദ്ധ്യായം) യഹോവ മോശയോട് കൽപിക്കുന്ന ജ്ഞാപകമാണ് പാളയമദ്ധ്യത്തിലെ കൊടിമരത്തിൽ നാട്ടപ്പെടുന്ന പിത്തളസർപ്പം. അതിലേക്ക് നോക്കുന്നവർ വിഷദംസനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടും.

ഏദനിൽ വച്ച് കൗശലക്കാരനായ സർപ്പം സ്ത്രീയ്ക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്ത വൃക്ഷഫലം എന്ന മരണകരമായ വിഷത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനം മരത്തിൽ തൂക്കപ്പെടുന്ന യഥാർത്ഥ വൃക്ഷഫലമായ ക്രിസ്തുവിൽ മാത്രമാണെന്ന് പഴയനിയമത്തിൽ ഉടനീളം നാം നിഴലായി കാണുന്നുണ്ട്. അബ്രഹാമിന് വൃക്ഷം ഒരു ഫലം നൽകുന്നു: യാഗത്തിനുള്ള കുഞ്ഞാട്. ഇവിടെ മോശയ്ക്കും അവനിലൂടെ ഇസ്രായേലിനും യഹോവ ജീവവൃക്ഷവും അതിന്റെ ഫലവുമാകുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. നമ്മിലെ പൈശാചിക ശക്തികളെ തോൽപിക്കുവാനുള്ള പോരാട്ടമദ്ധ്യത്തിൽ സർപ്പം ചായിച്ച്, അഥവാ വി. ത്രോണോസിൽ നിന്നും, ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിത്യരക്ഷയുടെ പ്രതീകമായ ദൈവപുത്രന്റെ രക്ഷാകരമായ വന്ദ്യ സ്തീബാ ദേവാലയമദ്ധ്യത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുന്നു. ഇനിയും അതിലേക്ക് നോക്കി അതിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ പ്രയാണം എന്ന് ഓർക്കണം.

പാതിബുധനാഴ്ച അബ്ഗാർ രാജാവിന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നായി പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ആഘോഷിക്കുന്നു. രക്ഷ ക്രിസ്തുവിലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ക്രിസ്തുവിനെ തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്ക് (പേർഷ്യൻ രാജ്യവും അതിന്റെ അന്നത്തെ തലസ്ഥാനമായ ഉറഹാ അഥവാ എഡേസ്സ) ക്ഷണിച്ച മഹാനായ രാജാവായിരുന്നു അബ്ഗാർ. അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിന് കത്ത് അയച്ചുവെന്നും എന്നാൽ തന്റെ രക്ഷാദൗത്യം തനിക്ക് യേശുശലേമിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതിനാൽ അതിനുശേഷം തന്റെ ശിഷ്യരെ അയച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് കർത്താവ് മറുപടി എഴുതിയെന്നും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിഖ്യാത സഭാചരിത്രകാരനായ വി. യൂസേബിയോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വി. പെന്തക്കോസ്തി പെരുന്നാളിന് ശേഷം ഈ ദൗത്യം സ്വീകരിച്ച വി. തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ആദ്യം സുവിശേഷം അറിയിച്ച് പ. സഭ സ്ഥാപിച്ചത് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലാണെന്നും അദ്ദേഹം വീണ്ടും കിഴക്കോട്ട് സഞ്ചരിച്ച് അനേകം മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ എത്തി സുവിശേഷം അറിയിച്ചുവെന്നും ഒടുവിൽ

ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ എത്തി പ. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ട് വളർത്തി തന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നും അഭിമാനമുള്ള സഭാമക്കൾ ഓർക്കേണ്ട ഒരു സുദിനമാണ് വി. പാതിബുധനാഴ്ച. നോമ്പ് ക്രമത്തിനിടയിലും ഈ ദിവസം പെരുന്നാൾക്രമത്തിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുവാൻ പിതാക്കന്മാർ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മാർച്ച് 25, ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പ് പെരുന്നാൾ

സഭാചരിത്രത്തിൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ട് മുതലാണ് ഡിസംബർ 25 വി. യൽദോ (കർത്താവിന്റെ ജനനപ്പെരുന്നാൾ) പ്രത്യേകമായി ആചരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം ഉണ്ടാകുന്നത് എന്ന് കാണുന്നു. അതുവരെയും ജനനം മുതൽ യോർദ്ദാനിലെ പ്രകാശനം വരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ജനുവരി 6-ന് ഒന്നിച്ച് ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്നാണ് പണ്ഡിത മതം. അവിടെ നിന്നും അധികം താമസിയാതെ തന്നെ മാർച്ച് മാസം 25-ന് വചനിപ്പ് പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കപ്പെടണമെന്നും അന്നേദിവസം ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച വന്നാൽപ്പോലും വി. കുർബാന അർപ്പിക്കണമെന്നും പിതാക്കന്മാർ നിഷ്കർഷിച്ചതായി കാണുന്നു.

അറിയുസ്സിന്റെയും നെസ്തോറിന്റെയുമൊക്കെ വേദവിപരീതങ്ങൾക്ക് എതിരെ വി. സേവേറിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് അതിശക്തമായി പ്രതികരിച്ച് വേദപുസ്തക സത്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. വി. മറിയാമിന് ഉണ്ടായ വചനിപ്പും തുടർന്നുള്ള ഒമ്പതുമാസത്തെ ധ്യാനജീവിതവും വി. ലൂക്കോസ് ഏവൻഗേല്യസ്താ ഏറെ വ്യക്തമായി തന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തന്നെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കെ അതിനെ യുക്തിവാദം കൊണ്ട് നിരസിക്കുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല എന്ന് സഭാപിതാക്കന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ തീരുമാനമെടുത്തു. ജനനം ഡിസംബർ 25-നാണെങ്കിൽ ഒമ്പതുമാസം മുൻ മാർച്ച് 25-ന് വി. വചനിപ്പ് നടന്നിരിക്കണം എന്നതാണ് സഭ നൽകിയ മറുപടി. “ഒമ്പതുമാസം നിന്നെയേറ്റോൾ തൻ പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവാത്മാജനെ കോപത്തിൽ ദണ്ഡാഴിവാക്കേണം” എന്ന് പ. സഭ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ദൈവം മനുഷ്യനാകുന്നത് അഥവാ വചനം ജഡം ധരിക്കുന്നതാണ് ഈ ലോകത്ത് സംഭവിച്ച ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം എന്ന് ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഭവത്തെ പെരുന്നാളായി ഓർക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ള വലിയ ഉത്തരവാദിത്വം പ. സഭയ്ക്ക് ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മാർച്ച് 25-ലെ വചനിപ്പ്പെരുന്നാൾ ക്രിസ്തുസംഭവത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മോറോനായ - കർത്താവിനടുത്ത - പെരുന്നാളായി ആചരിക്കപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ വചനിപ്പ് പെരുന്നാൾ വി. മാതാവിനോടുള്ള ധ്യാനം മാത്രമല്ല; അതിലുപരി കർത്താവിന്റെ പെരുന്നാളാണ് എന്നുകൂടെ വിശ്വാസികൾ പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയും ഏറെ വിശുദ്ധിയോടെ ആയത് ആചരിക്കുകയും വേണം.

ഈ ദിവസങ്ങളിലേക്കെല്ലാമുള്ള പ്രത്യേക വേദവായനഭാഗങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളവ പ. ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചോ, ആയതിന് സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ ഭവനങ്ങളിൽ വെച്ചോ, അഥവാ നമ്മുടെ യാത്രകളിലോ ജോലിസ്ഥലങ്ങളിലോ വെച്ചോ വായിച്ച് ധ്യാനിക്കുവാൻ ഇടയാകണം. വേദവചനം വായിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവനിൽ വെളിച്ചം ഇല്ല; അവൻ പിശാചിന്റെ സന്തതിയും കൂട്ടവകാശിയുമാണെന്ന് ഓർക്കണം. ദൈവകൃപയാൽ ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ സഹായത്താൽ വേദപുസ്തകം നമ്മുടെ കൈയിൽ എപ്പോഴുമുള്ള, നാം മൊബൈൽ ഫോൺ എന്നു വിളിക്കുന്ന ഉപകരണത്തിൽപ്പോലും ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ആയത് ക്രിയാത്മകമായി പ്രത്യേകിച്ച് യാത്രാസമയങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയണം.

അതുപോലെതന്നെ പ. സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങളും നമ്മുടെ സന്തതസഹചാരികളായിരിക്കുകയും ആയതിൽ നിന്നും ചിട്ടയോടെ യാമപ്രാർത്ഥനകളും കാനോനിക നമസ്കാരങ്ങളും നടത്തി കൗദാശിക ജീവിതത്തിൽ ആത്മീകമായി വളരുവാനും നമുക്ക് കഴിയണം. അങ്ങനെ ദൈവകൃപയാൽ നമുക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുള്ള ആത്മസ്വാതന്ത്ര്യം (ക്രിസ്തുവിലുള്ള വീണ്ടെടുപ്പ്) അർത്ഥവത്തായി സമൂഹനന്മയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഈ ദിവസങ്ങൾ കൂടുതലായി നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും പ്രർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയൻ.

അങ്കമാലി ഭദ്രാസന
മെത്രാപ്പോലീത്ത
യൂഹാനോൻ മാർ
പോളികാർപ്പോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്ക്
ജന്മദിന ആശംസകൾ

മാർച്ച് 30

ഡോ. എബ്രഹാം മാർ മാർ സെറാഫിം റോമിലെ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാപിതാക്കന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു

റോം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ബാംഗ്ലൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ ഡോ. എബ്രഹാം മാർ സെറാഫിം മെത്രാപ്പോലീത്ത റോമിലെ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാപിതാക്കന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

കോപ്റ്റിക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ബർനബാ മെത്രാപ്പോലീത്ത, അർമേനിയൻ അപ്പോസ്റ്റോലിക് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഖജ് ബാർസാമിയൻ എന്നിവരെ റോമിലുള്ള ഭദ്രാസന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സന്ദർശിച്ച മാർ സെറാഫിമിന് ഊഷ്മളമായ സ്വീകരണമാണ് ഇരു സഭാപിതാക്കന്മാരും ഒരുക്കിയത്. പ. കാതോലിക്ക ബാവ കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ ഇരു സഭകളും സന്ദർശിച്ചതും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായുള്ള അർമേനിയൻ, കോപ്റ്റിക് സഭകൾക്കുള്ള ഊഷ്മള ബന്ധങ്ങളും കൂടികാഴ്ചകളിൽ ഇരു സഭാപിതാക്കന്മാരും അനുസ്മരിച്ചു.

സഭാകേസുകൾ

തൊടുപുഴ പള്ളിക്കേസ്

തൊടുപുഴ: സെന്റ് മേരീസ് പള്ളി സംബന്ധിച്ച കേസ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അനുകൂലമായി ജില്ലാ കോടതി വിധിച്ചു. 1934-ലെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് ഭരിക്കപ്പെടണമെന്നും പള്ളിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പൊതുയോഗം 1934 ലെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് വിളിച്ച് ചേർത്ത് പുതിയ ഭരണസമിതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും കോടതി വിധിയിലുണ്ട്.

1934 ലെ ഭരണഘടനയുടെ ഒറിജിനൽ ഹാജരാക്കണമെന്ന ഹർജിയും കോടതി തള്ളി.

ഓർത്തഡോക്സ് വേദശാസ്ത്രത്തിൽ കന്യകമറിയാമിനുള്ള സ്ഥാനം ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ്

ഓർത്തഡോക്സ്-റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭകളുടെയും പൗരസ്ത്യ കൽദായ സുറിയാനി സഭയുടെയും വേദശാസ്ത്രത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവായ കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണമാണുള്ളത്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾക്ക് ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളാണുള്ളത്. ഒരു താരതമ്യ പഠനത്തേക്കാളുപരി ഓർത്തഡോക്സ് സഭാപാരമ്പര്യം കന്യക മറിയാമിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാം.

1. ക്രിസ്തുശാസ്ത്രവുമായുള്ള ബന്ധം!

കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള മുഴുവൻ വേദശാസ്ത്രവും “ദൈവമാതാവ്” (Theotokos), നിത്യകന്യക (Aparthenos) എന്നീ രണ്ടു വാക്കുകളിൽ സംഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. പൊതുസഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഈ രണ്ടു വാക്കുകൾക്കും അംഗീകാരം കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കന്യകാജനനം (Virgin Birth) പുതിയനിയമത്തിൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതും സഭാപാരമ്പര്യം അന്നുമുതൽ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നതുമായ ഒരു സത്യമാകുന്നു. ‘പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ കന്യകമറിയാമിൽ നിന്നും ശരീരിയായിത്തീർന്നു’ എന്ന വിശ്വാസപ്രമാണവാചകം ഒരു ചരിത്രസത്യം മാത്രമല്ല ഒരു വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം കൂടിയാണ്.

ദൈവമാതാവ് എന്നത് കന്യകമറിയാമിനു ബഹുമാനസൂചകമായി നൽകുന്ന ഒരു നാമമെന്നതിനേക്കാൾ ഒരു വാക്കിലുള്ള ഒരു വേദശാസ്ത്ര നിർവചനമാകുന്നു. എഫേസ്യൻ സുന്നഹദോസിനു (431) മുമ്പുതന്നെ ഈ സംജ്ഞ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ഉരകല്ലായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതാണ്. “കന്യകമറിയാമിനെ ദൈവമാതാവെന്ന് വിളിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നവനാണ്” എന്ന് എ. ഡി. 380 ൽ നാസ്സിയൻസിലെ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് ക്ലേദോണിയൊസ്സിന് എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു. ഒറിഗന്റെ (മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ട്) കാലം മുതൽക്കുതന്നെ സഭാപിതാക്കന്മാർ ദൈവമാതാവ് (Theotokos) എന്ന് കന്യകമറിയാമിനെ വിളിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. ആയതിനാൽ നെസ്തോറിയസും കൂട്ടരും ഈ പദത്തെ എതിർക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽ ഈ പദത്തിന് സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരുന്നു. Homousios എന്ന പദം പോലെ തന്നെ ദൈവമാതാവ്, നിത്യകന്യക എന്നീ പദങ്ങളും തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ നിഖ്യായിലും എഫെസോസിലും നേരത്തെ പാരമ്പര്യമായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിശ്വാസസത്യത്തെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ തിരുവെഴുത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു സാങ്കേതിക പദം ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ നിന്നും എടുത്തു ഉപയോഗിച്ചുവെന്നുള്ളതു.

കന്യകമറിയാമായിരുന്നില്ല; ക്രിസ്തുശാസ്ത്രമായിരുന്നു എഫെസുസിലെ വിഷയമെങ്കിലും ദൈവമാതാവെന്ന സംജ്ഞ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെ സത്യവിശ്വാസനിർവ്വചനമായി രൂപം പ്രാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്ന ഒരു സംഗതി ക്രിസ്തുശാസ്ത്രം വ്യക്തമായും സൂക്ഷ്മമായും പ്രസ്താവിക്കണമെങ്കിൽ കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പഠനം കൂടിയേ തീരൂയെന്നാണ്. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിലുള്ള അവ്യക്തതയാണ് പലർക്കും കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിധാരണയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നത്. ഉപരിപ്ലവമോ പരിമിതമോ ആയ ഒരു ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിൽ കന്യകമറിയാമിന് സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. “നമ്മുടെ സഹോദരനായ ക്രിസ്തു”വെന്നുമാത്രം മനസ്സിലാക്കുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിന് കന്യകമറിയാം ഒരു വിഷയമല്ല. എന്നാൽ മാതാവിനെ മറക്കുന്നവർ പുത്രനെയും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ശരിയായ ക്രിസ്തുശാസ്ത്ര വീക്ഷണത്തിനു മാത്രമേ കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കൂ. “മറിയസിദ്ധാന്തം” (Mariology) എന്നൊരു പുതിയ വേദശാസ്ത്ര ശാഖയില്ല; കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള വേദശാസ്ത്രം ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കലിനെക്കുറിച്ചുള്ള വേദശാസ്ത്ര

ത്തിൽ മാത്രമേ തന്റെ ജനയിത്രിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠിപ്പിക്കലിനു സ്ഥാനമുള്ളൂ. ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയും വിശ്വാസവും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയും എല്ലാം ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിധിക്കപ്പുറമായി കണക്കാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇക്കാരണത്താൽ കന്യകമറിയാമിന്റെ ഗ്രീക്ക് - റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് ഐക്കണുകൾ എപ്പോഴും യേശുക്കുഞ്ഞിനോടു കൂടെയേ കാണാറുള്ളൂ. യേശുക്കുഞ്ഞില്ലാതെയുള്ള കന്യകമറിയാമിന്റെ പടങ്ങൾ പാശ്ചാത്യറോമൻ കത്തോലിക്കാ പാരമ്പര്യത്തിൽ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് നമ്മുടെ ചില പള്ളികളിൽ ഈ പടങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യ എന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു അവാന്തര വിഭാഗമായ സഭാശാസ്ത്രത്തിലും (Ecclesiology) കന്യകമറിയാമിന് സ്ഥാനം നൽകുവാൻ കഴിയും.

2. ദൈവമാതാവ് എന്ന സംജ്ഞയുടെ അർത്ഥം

ദൈവമാതാവ് - Theotokos - എന്ന സംജ്ഞയർത്ഥമാക്കുന്നത് മറിയാം പ്രസവിച്ച ശിശു ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനല്ല പ്രത്യുത മനുഷ്യനായി ജന്മമെടുത്ത ത്രിത്വത്തിൽ ഒരുവനായ ദൈവപുത്രനാകുന്നു എന്നാണ്. ഇത് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ മൂലക്കല്ലാകുന്നു. “പിതാവിന്റെ ഏകപുത്രൻ കന്യകമറിയാമിൽനിന്നും ശരീരിയായിത്തീർന്നു മനുഷ്യനായി” എന്നു നിഖ്യാവിശ്വാ

സപ്രമാണം പറയുമ്പോൾ ഒരേ പുത്രന്റെ ദിവ്യജന്മമാണ് ഏറ്റുപറയുന്നത്. അല്ലാതെ ഒരേ വ്യക്തിയുടെ രണ്ടു പുത്രത്വം അല്ല കന്യകമറിയാം പ്രസവിച്ചത്, ഒരു പുതിയ പുത്രനെയല്ല, മനുഷ്യജന്മമെടുത്ത ദൈവപുത്രനെത്തന്നെയാകുന്നു. ഇവിടെ പുതിയ വ്യക്തിയോ പുതിയ പുത്രത്വമോ ഇല്ല. കന്യകമറിയാം ഒരു മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാതാവുമല്ല, ദൈവപുത്രന്റെ മാതാവാണ്. ആയതിനാൽ കന്യകമറിയാമിന്റേത് ദൈവീകമാതൃത്വമാണ്. പക്ഷേ കന്യകമറിയാം ഒരു മനുഷ്യസ്ത്രീയായതിനാൽ അവളിൽ നിന്നും മനുഷ്യജന്മമെടുത്ത ദൈവപുത്രൻ ദൈവമനുഷ്യനായി (Theanthropos / Godman) അറിയപ്പെടുന്നു.

ക്രിസ്തുവിലെ ദൈവമനുഷ്യ - ആളത്വ - ഏകത്വം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ കന്യകമറിയാമിന്റെ ദൈവീകമാതൃത്വം നമുക്ക് വ്യക്തമാകൂ. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കൽ കേവലം അപരിമിതിയും പരിമിതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്നോ ചില മാനുഷികമൂല്യങ്ങളുടെ മാതൃക കാട്ടിയ വക്താവ് എന്ന നിലയിലോ കാണുന്നവർക്ക് ദൈവമാതാവ് എന്ന സംജ്ഞ അനുപേക്ഷണീയമായി തോന്നിയെന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ വചനം ജഡമായി, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു (യോഹ 1:14) എന്ന സത്യം അവർ വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കും.

3. മാനുഷിക മാതൃത്വം

കാലസമ്പൂർണ്ണത വന്നപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽ നിന്നും ജനിച്ചവനായി...ന്യായപ്രമാണത്തിൻകീഴ് ജനിച്ചവനായി നിയോഗിച്ചു (ഗലാ. 4:4) എന്ന വേദവാക്യം യോഹ. 1:14 പോലെതന്നെ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാകുന്നു. എന്താണ് ഈ ഭാഗത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നു നോക്കാം. സ്വാഭാവികമായ ഒരു ശാരീരിക ഗർഭോല്പാദനം നടന്നില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് കന്യകമറിയാമിന്റെ മാതൃത്വത്തിന് എന്തെങ്കിലും കുറവുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഗർഭോല്പാദനം തന്നെ മാതാവും പുത്രനുമായുള്ള ഒരു ശാരീരിക ബന്ധത്തെക്കാളുപരി സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരാത്മീയബന്ധം അവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. യേശു നിത്യദൈവമാണെങ്കിലും കന്യകയിൽ നിന്നു ജനിച്ചു എന്ന വാസ്തവം നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഈ അർത്ഥത്തിൽ മറിയാം, പൂർണ്ണമായും അവന്റെ മാതാവായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കൽ യഥാർത്ഥമാകുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും യേശു കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായിരുന്നെങ്കിൽ കന്യകമറിയാമിന് താൻ പുത്രൻ കൂടിയായിരുന്നു. ശിശുവായ യേശുവിന്റെ മാതാവായിരുന്നു എന്നത് കന്യകമറിയാമിന് ദൈവീകമാതൃത്വത്തിൽ നിന്ന് ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനമായിരുന്നു. യേശു ദൈവപുത്രനായിരുന്നു എന്നത് മറിയാമും യേശുവും തമ്മിലുള്ള സാധാരണ മാതൃപുത്രബന്ധത്തിന് ഇതരമായിരുന്നില്ല.

അമ്മയ്ക്ക് കുഞ്ഞിനോടുള്ള സ്നേഹവാത്സല്യവും കുഞ്ഞിന് മാതാവിനോടുള്ള സ്നേഹവും അടുപ്പവും സാധാരണ രീതിയിൽ അവർ തമ്മിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തന്നെ വേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. മനുഷ്യജന്മമെടുക്കലിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തിന് ഇക്കാര്യം ഊന്നിപ്പറയേണ്ടതുതന്നെയാണ്. അതിനു വിപരീതമായി ദൈവത്തിന്റെപുത്രൻ മനുഷ്യവേഷത്തിൽ കാണപ്പെടുക മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും തന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിൽ കന്യകമറിയാമിൽ ഒരു കുഴലിൽ കൂടി വെള്ളം കടന്നുപോകുന്ന വിധം ശരീരം സ്വീകരിക്കാതെ ജനിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നുള്ള അഭിപ്രായം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലേ സഭ തിരസ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

4. ദൈവീകരക്ഷാപദ്ധതിയിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വം

കന്യകമറിയാം ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചവളാണ് (നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയാമല്ല). കൃപനിറഞ്ഞ മറിയാമാണ് (ലൂക്കോ. 1:30). ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യജന്മരഹസ്യത്തിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ അവൾ മുന്നമേ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ അവൾ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മറ്റൊരാളെക്കാളും ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനം ദൈവം അവൾക്കു നല്കിയിരുന്നു. അവൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയും അതേസമയം വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവളുമായിരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കൽ ദൈവത്തിന്റെ നിത്യപദ്ധതിയിൽപ്പെട്ട (എഫേ. 1:14) ഒരു സംഭവമാണ്; അല്ലാതെ സാന്ദർഭികമായി സംഭവിച്ച ഒരു സംഗതിയല്ല. ആയതിനാൽ മറ്റൊരാൾ മനുഷ്യരെക്കാളും വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ മനുഷ്യരക്ഷാപദ്ധതിയിൽ കന്യകമറിയാം അനുപമമായ രീതിയിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ച മുഖാന്തരം നശിച്ച മനുഷ്യ-ദൈവ കൂട്ടായ്മ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന് വീണ്ടുകിട്ടുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ജന്മമെടുക്കൽ ആവശ്യമായിരുന്നു. ആ വിധത്തിലുള്ള വിടവുനികത്തുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വം ആവശ്യമായിരുന്നു. ഈ മനുഷ്യത്വം കന്യകമറിയാമിൽ നിന്ന് തനിക്ക് എടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കൽ തന്നെ പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പുതിയ ആരംഭമായിരുന്നു. രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു (1 കൊരി. 15:47) എന്നത് ദൈവ-മനുഷ്യാവസ്ഥയെക്കാണിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടാം മനുഷ്യന്റെ മാതാവെന്ന നിലയിൽ കന്യകമറിയാം ലോകപുനഃനിർമ്മിതിയുടെ വീണ്ടെടുപ്പു രഹസ്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായിത്തീരുന്നു. അവൾക്കും രക്ഷ ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നതിനാൽ കന്യകമറിയാമും രക്ഷിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ എണ്ണപ്പെടുന്നു. തന്റെ പുത്രൻ ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും കർത്താവും എന്നപോലെ തന്റെയും വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും കർത്താവുമാണ്. പക്ഷേ ലോക രക്ഷിതാവായ യേശു ഒരു പുത്രനായിരിക്കുന്നത് തന്നെ യഥാർത്ഥമായി പ്രസവിച്ച കന്യകമറിയാമിനു മാത്രമാണ്. ജഡത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താലല്ല, പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല ദൈവത്തിൽ നിന്നത്രെ (അവൻ) ജനിച്ചത് (യോഹ. 1:13-ഈ വാക്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കലായും ക്രിസ്തീയ മാമോദീസായായും സഭാപിതാക്കന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്-ഉദാ. മാബുഗിലെ വി. പീലക്സിനോസ്)*. പക്ഷേ അവൻ കന്യകമറിയാമിന്റെ ഉദരഫലമാകുന്നു. മാമോദീസായിൽക്കൂടി നാം അവന്റെ ഈ പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ജനിച്ച് തന്റെ വിശുദ്ധ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പങ്കാളികളാകുന്നു (മാബുഗിലെ വി. പീലക്സിനോസ് ക്രിസ്തുവിന്റെ വി. ആളത്വം 'കുന്ദോ കാദീശോ' എന്ന് ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു). അവന്റെ പുത്രത്വത്തിൽ പങ്കാളികളാകുമ്പോൾ നാം ദൈവപുത്രന്മാരാകുന്നു (യോഹ. 1:12). ഈ രണ്ടാം മനുഷ്യന്റെ മാതാവ് രക്ഷാപദ്ധതിയിൽ മറ്റൊരാളെക്കാളും വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ ശാരീരിക ആളത്വബന്ധത്തിൽ കൂടി ഭാഗഭാക്കാകുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ അവളുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് ദൈവപുത്രന്റെ അവളിൽ നിന്നുള്ള ജഡമെടുക്കലിൽ മുന്നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു പറയാം. അവളുടെമേൽ അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിഴലിടുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരികയും ചെയ്തു. ഗബ്രിയേൽ മാലാഖയുടെ അറിയിപ്പ് (ലൂക്കോ. 1:35) യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൾക്ക് പെന്തിക്കോസ്തിയുടെ ഒരു മൂന്നാംസ്ഥാനമായിരുന്നു. കന്യകമറിയാമിന്റെ ഈ കൃപാനുഭവം അവളുടെ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയുടെയും ഫലമായി നല്കിയതല്ല; പരിപൂർണ്ണമായും ദൈവോദ്ദേശ്യത്തിലുണ്ടായ സ്വതന്ത്രവും വ്യവസ്ഥകൾക്കതീതവുമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽകൂടിയാകുന്നു.

മറിയാം ഒരു സാധാരണ കന്യകയല്ല, കന്യകയായ മാതാവാണ്. പാപത്താൽ വികലമാക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ തുടർച്ചയും ക്രിസ്തുവിലുള്ള വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട പുതിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരംഭവുമാണ്. ഇപ്രകാരം കന്യകമറിയാമിനെ രണ്ടാം ഹവ്വ എന്ന രീതിയിൽ വി. ഐറേനിയോസ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നാം ഹവ്വ അനുസരണക്കേടിനാൽ കുരുക്കിട്ട കെട്ട്, രണ്ടാം ഹവ്വ അനുസരണത്താൽ അഴിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. രക്ഷാദിവസത്തിന്റെ പ്രഭാതമായി കന്യകമറിയാമിനെ ചിലർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് രക്ഷാപദ്ധതിയിലുള്ള അവളുടെ ആരംഭഭാഗഭാഗിത്വം മൂലമാകുന്നു.

5. ദൈവീക തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പരിധി

മനുഷ്യജന്മമെടുത്ത ദൈവപുത്രന്റെ മാതാവാകുവാൻ കന്യകമറിയാം ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവളാണ്. ദിവ്യമായ ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ദൈവത്താൽ അവൾ ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇത് ദൈവം എപ്രകാരം നിർവ്വഹിച്ചു എന്നത് ഒരു രഹസ്യമാണ്. കന്യകമറിയാം വീഴ്ചയുണ്ടായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാകുന്നു. അതേസമയം തന്നെ രണ്ടാം ഹവ്വയുമാണ്. ദൈവം അവളെ തന്റെ ആലോചനയാൽ വിളിച്ചു വേർതിരിച്ചുവെങ്കിലും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നവൾക്ക് വ്യത്യാസമില്ല. ഈ വിഷമസന്ധിക്ക് യുക്തിപരമായി നമുക്ക് എന്ത് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ സാധിക്കും?

അമലോത്സവ സിദ്ധാന്തം എന്ന 'പാവന' തത്വം വഴി റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ ഇതിനൊരു പരിഹാരം കൊണ്ടുവന്നു. കന്യകമറിയാം ജന്മപാപമില്ലാത്തവളായി ജനിച്ചുവെന്നു രത്നച്ചുരുക്കമായി പറയുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തം ജന്മപാപമെന്നാൽ മാതാപിതാക്കളുടെ ലൈംഗികബന്ധമെന്ന പാപം സന്തതികളിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നുവെന്ന അഗസ്തീനോസിന്റെ തെറ്റായ പഠിപ്പിക്കലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രമേ നിലനില്ക്കൂ. എന്നാൽ ഈ സിദ്ധാന്തം മുഖാന്തരം റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ അനാവശ്യമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കാരോ

ലിഖിത സഭയുടെ കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ വരുത്തിവയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. വളരെ നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു സിദ്ധാന്ത രൂപീകരണമായിരുന്നു ഇതെന്നതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

കന്യകമറിയാമിന്റെ ദൈവികമാതൃത്വം ജന്മപാപത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആശ്രയിച്ചല്ല. അവൾ കൃപനിറഞ്ഞവളായിത്തീരുകയും ഈ കൃപയാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വ്യാപാരപ്രകാരം എന്നും വിശുദ്ധിയിൽ കാത്തുസംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഇത് പാപത്തിന്റെ നിർമ്മാർജ്ജനം ആയിരുന്നില്ല. പാപത്തിന്റെ ഉന്മൂലനാശം വരുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിലാണ്. അത് സർവ്വ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെയും അവസ്ഥയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിൽ നിന്ന് ആർക്കും പ്രത്യേക പരിഗണന കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും അവിടെയും പാപത്തിന്റെ നാശം വരുന്നില്ല. അത് രക്ഷാപദ്ധതിയുടെ ആരംഭമെന്നുള്ളതു. രണ്ടാം ആദാം തന്റെ മരണത്തിലൂടെയാണ് പൂർണ്ണമഹത്വീകരണത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാപദ്ധതിയിൽ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കൽ നിശ്ചിതമാണെങ്കിലും അതിന്റെ എല്ലാ നിമിഷങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ദൈവചിന്തയാൽ ഇവയെല്ലാം മുന്നൊരുക്കിയിരുന്നുവെങ്കിലും രക്ഷാപദ്ധതിയിൽ അതിന് ഒരു ചരിത്രമുണ്ട്. ദൈവപുത്രനു മാതാവകാനുള്ള കൃപയിൽ അവൾ നിറഞ്ഞുവെങ്കിലും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ മറ്റേതൊരാളെപ്പോലെയും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നുള്ള വിടുതലും രക്ഷയും ഇതോടുകൂടി അവൾക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. കാരണം ക്രിസ്തുവിലൂടെ പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വീണ്ടെടുപ്പ് ക്രൂശിലെ തന്റെ മഹത്വീകരണത്തോടെയാണ് സാധിച്ചത്. പക്ഷേ അവളുടെ വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധി സംരക്ഷിക്കുവാൻ രക്ഷാപുരോഗതിയിലായിരുന്ന ഈ ലോകത്തിൽ അവൾക്കു സാധ്യമായിരുന്നു. കന്യകമറിയാമും പുത്രനും രക്ഷാപദ്ധതിയിൽ അനുപമമായ അർത്ഥത്തിലാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പഴയതും പുതിയതും അവിടെ സമ്മേളിക്കുന്നുണ്ട്. അതേപ്രകാരം എന്നും അത് ദൈവികരഹസ്യമായി നില്ക്കുന്നു.

6. നിത്യകന്യകത്വം

കന്യകമറിയാമിന്റെ യഥാർത്ഥയനുഭവം നമുക്ക് മറവായിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരനുഭവത്തിൽ മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ആരും തന്നെ വന്നിട്ടില്ല. കന്യകമറിയാം പ്രത്യേകമായ ഒരനുഭവത്തിൽ ദൈവകൃപയുടെ നിറവു പ്രാപിച്ചു. അതവൾക്ക് മാത്രമായിരുന്നു; അത് അനുപമവുമാണ്. ഈ കൃപയിലേക്കുള്ള വളർച്ച കന്യകമറിയാമിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. രക്ഷയുടെ രഹസ്യം പൂർണ്ണമായി അവളറിഞ്ഞത് ക്രമേണ മാത്രമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിലെ യാഗത്തിൽ അവളും പങ്കാളിയായിത്തീർന്നു (ലൂക്കോ. 2:35). എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുവരെയും ഈ മഹത്വം പൂർണ്ണമായിരുന്നില്ല. അതിനുശേഷം ശിഷ്യന്മാരോടൊപ്പം കന്യകമറിയാമും വളരുന്ന സഭയുടെ ഭാഗഭാക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കന്യകാജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പ് അവളിൽ കാര്യമായ വ്യതിയാനം ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഈ അനുഭവം നമുക്ക് മറയപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു (ലൂക്കോ. 2:19). എങ്കിലും കന്യകമറിയാമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആകെത്തുകയായിരുന്നു നിത്യകന്യകത്വം.

കന്യകത്വം കേവലം ശാരീരികമായ പാതിവ്രത്യം മാത്രമല്ല. അതിലുമുപരി ആത്മീകവും ആന്തരികവുമായ ഒരു നിലപാടാണ്. ഇതു കൂടാതെയുള്ള ശാരീരിക കന്യകത്വം കേവലം അർത്ഥശൂന്യമാണ്. നിത്യകന്യകയെന്ന സംജ്ഞ തീർച്ചയായും ഒരു ശാരീരികാവസ്ഥയിൽ ഉപരിയാണ്. അത് യേശു ക്രിസ്തുവിനെ കന്യകാത്വത്തിൽ വിവാഹബന്ധം കൂടാതെ പ്രസവിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല കന്യകാത്വത്തിൽ തുടർന്നിരുന്നുവെന്നും കാണാം. മാത്രവുമല്ല പ്രഥമമായും ഈ സംജ്ഞ കൊണ്ട് ഹൃദയം കൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ടുമുള്ള എല്ലാവിധ കാമാസക്തികളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രയായിരുന്നു എന്നുകൂടി അർത്ഥമാക്കുന്നു. ശാരീരിക വിശുദ്ധിയെന്നു പറയുന്നത് ആന്തരികവിശുദ്ധിയുടെ ഒരു ബഹിർസ്ഫുരണം മാത്രമാണല്ലോ. പ്രധാന സംഗതി ഹൃദയവിശുദ്ധിയിൽ കൂടി ദൈവത്തെ കാണുന്ന അവസ്ഥയാണ്. മോഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ ഇതാണ്. ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകവും ഇതുതന്നെയാണ്. ഇപ്രകാരം കന്യകമറിയാം എല്ലാ തല

ങ്ങളിലും നിത്യകന്യകയായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. കർത്താവിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ ദാസി നിത്യകന്യകയായിരിക്കണമല്ലോ. അവൾ ആത്മീകമായ കന്യകാത്വം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും പൂർണ്ണതയിലേക്കു വന്നുവെന്നോ സാത്താന്റെ പരീക്ഷകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവൾ എന്നോ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തുവും പരീക്ഷകളെ നേരിട്ട് തോല്പിച്ചു എന്നതുപോലെ നിത്യകന്യകയായിരുന്നതിനാൽ അവൾക്കും പരീക്ഷകളെ തോല്പിച്ച് വിജയം വരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കന്യകമറിയാം അവളുടെ ഈ ഭാഗ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ബോദ്ധ്യമുള്ളവളായിരുന്നു (ലൂക്കോ. 1:46-55). അവൾ തന്റെ രക്ഷകനോടുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ ശാരീരികവും മാനസികവും ആന്തരികവുമായ ഏകതാഭാവത്തിൽ ജീവിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ് അവളുടെ നിത്യകന്യകത്വം. യേശു ക്രിസ്തു ക്രൂശിനടുത്തു നിന്ന തന്റെ മാതാവിനെ അരുമശിഷ്യനായിരുന്ന വി. യോഹന്നാൻ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു എന്നതും, മാതാവിനോട് വി. യോഹന്നാനെ മകനായി സ്വീകരിക്കുവാൻ കല്പിക്കുന്നതും (യോഹ. 19:26) കന്യകമറിയാമിന്റെ നിത്യകന്യകാത്വത്തിന്റെ സ്പഷ്ടമായ തെളിവായി സഭാപിതാക്കന്മാർ എക്കാലവും പഠിപ്പിക്കുന്നു. വി. പൗലോസിന്റെ കന്യകാത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വീക്ഷണവും (1 കൊരി. 7:34) കന്യകമറിയാമിൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

7. വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ

വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ദൈവമാതാവായ കന്യക മറിയാം അഗ്രഗണ്യയാണ്. കൗദാശിക ഭാഗഭാഗിത്വത്തിൽ സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ - സഭാഗാത്രത്തിൽ - കന്യകമറിയാം പൂർണ്ണതേജസിനിയും മഹത്വമുള്ളവളുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധിയുടെ സോപാനത്തിൽ അവൾ എത്തിയെന്നു തന്നെയാണ് സഭയുടെ വിശ്വാസം. പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന പുത്രനോട് സംയോജിക്കപ്പെട്ടവളായി അവൾ നിൽക്കുന്നതായി നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. സഭയുടെ ജീവിതത്തിൽ മദ്ധ്യസ്ഥത അണയ്ക്കുന്നതിനും മാതാവിന്റെ സ്നേഹവായ്പ്പോടെ കന്യകമറിയാം ഇന്നും ആരാധിക്കുന്ന സഭയിൽ നില്ക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയോടു ചേരുന്നത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ക്രിസ്തീയ യാഗത്തിലൂടെയും സ്നേഹത്തിലൂടെയുമാണ്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്തു നിർവ്വഹിച്ച ത്യാഗസ്നേഹയാഗത്തിൽ കന്യക മറിയാമിനും തന്റെ പുത്രനോടുള്ള സ്നേഹഭക്തി ബന്ധത്തിൽ ഒരു പങ്കുണ്ട്. ദൈവിക വിശുദ്ധീകരണം ആരാധനയിൽ കൂടി ക്രിസ്തുവിനോടും അവന്റെ സർവ്വവിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഘത്തോടും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യജാതന്മാരുടെ സർവ്വസംഘത്തോടും (എബ്രാ. 12:23) കൂടെ നേടിയെടുക്കുവാനാണ് സഭ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധസംഘത്തിൽ നമ്മുടെ രക്ഷകനും കർത്താവും മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനെ പ്രസവിച്ച മാതാവിനെ കൃപയും സ്നേഹവും അനുകമ്പയും വാത്സല്യവും നിറഞ്ഞവളായി നാം കാണുന്നു. ഈ ദർശനത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ നമുക്ക് കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള വീക്ഷണം വ്യക്തമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അത് ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കലിന്റെ രഹസ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യജന്മമെടുക്കലിനെക്കുറിച്ചുള്ള വേദശാസ്ത്രം അഥവാ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രവും കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവകൃപ മൂലം ദൈവികരണ പ്രക്രിയയിൽ ഏറ്റവും മുൻപന്തിയിലെത്തിയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിലെ അംഗം എന്നതാണ് വി. കന്യകമറിയാമിനു സഭയിലുള്ള സ്ഥാനം.

“പള്ളി ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാണ്. നാം പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധിയിലും സത്യത്തിലും നീതിയിലും പ്രവർത്തിക്കണം. അപ്പോൾ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകും.”

“വൈദികർ ദേവാലയത്തോടും അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും എപ്പോഴും ഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം.”

“പള്ളിയുടെ മുതൽ ദുരുപയോഗം ചെയ്താൽ അയ്യമേനിയെന്നല്ല, തിരുമേനിയായാലും ദൈവം വെറുതെ വിടുകയില്ല.”

- പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി

പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച മൂല്യനിർണ്ണയ ക്യാമ്പ്: ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ശക്തമായി പ്രതിഷേധിച്ചു

കോട്ടയം: ക്രൈസ്തവരുടെ പുണ്യദിനങ്ങളായ പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ചയും, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും ഹയർ സെക്കണ്ടറി മൂല്യനിർണ്ണയ ക്യാമ്പ് നടത്തുവാൻ ഉള്ള സംസ്ഥാന ഹയർസെക്കണ്ടറി ഡയറക്ട്രേറ്റിന്റെ തീരുമാനം പ്രതിഷേധാർഹമാണെന്നും, ആയത് ക്രൈസ്തവ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശങ്ങളിലുള്ള കടന്നുകയറ്റമാണെന്നും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ. ഈ നീക്കത്തിൽ സഭ ശക്തമായി പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി.

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഡ്യൂട്ടിക്ക് ഹാജരാകാത്തവർക്കെതിരെ കർശനമായ അച്ചടക്കനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള ഉത്തരവും ഇതിന്റെ പ്രകടമായ ഉദാഹരണമാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിലെ മൂല്യനിർണ്ണയക്യാമ്പുകൾ മറ്റു ദിവസങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റിവെക്കണമെന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ബൈബിൾ കിസ്

(ഉൽപ്പത്തി 38-41)

ഫാ. റെജു എബ്രഹാം, മൗണ്ട് അബു

1. യഹൂദാ ആരുടെ മകളെയാണ് വിവാഹം കഴിച്ചത്? (38:2)
2. യഹൂദയുടെ ആദ്യജാതന്റെ പേര്? (38:3)
3. യഹൂദയുടെ മകനായ ഏരിന്റെ ഭാര്യയുടെ പേര്? (38:6)
4. പേരെസ്സിന്റെയും സേരഹിന്റെയും പിതാവിന്റെ പേര്? (38:30)
5. മിസ്രയീം ദേശത്തിനൊക്കെയും മേലധികാരിയായി ഫറവോൻ നിയമിച്ചത് ആരെ? (41:41)
6. ഫറവോൻ യോസഫിനു നൽകിയ പേര്? (41:45)
7. ഓനിലെ പുരോഹിതൻ ആരായിരുന്നു? (41:45)
8. യോസഫിന്റെ ഭാര്യയുടെ പേര്? (41:45)
9. യോസഫിന്റെ ആദ്യജാതന്റെ പേര്? (41:52)
10. സങ്കടദേശത്തു ദൈവം എന്നെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടാമത്തെ മകനു യോസഫ് നൽകിയ പേര്? (41:52)

ഉത്തരങ്ങൾ

1. ശുവാ	6. സാപ്നത്ത് പനേഹ്
2. ഏർ	7. പോത്തിഹർ
3. താമാർ	8. ആസ്നത്ത്
4. യഹൂദാ	9. മനശ്ശെ
5. യോസഫിനെ	10. എഫ്രയീം

അനുതാപം

സത്യ അനുതാപം എന്നു പറയുന്നതു ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദുഃഖിച്ചു മാപ്പു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന പാപങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴികയും മേലാൽ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടമാംവണ്ണം പരമാർത്ഥമുള്ള അനുസരണത്തിൽ നടക്കണമെന്ന് മനസ്സിൽ ഉറക്കയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ഏതു പാപിക്കും അനുതാപത്തിന്റെ വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുവാനുള്ള തല്ല. ഏതു സമയത്തും ഏതു സ്ഥിതിയിലും ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള സകലവിധ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചും നല്ല ശരണത്തോടും സത്യവിശ്വാസത്തോടുംകൂടെ അനുതപിച്ച് കരുണയുള്ള ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്ക് അടുത്തുചെല്ലേണ്ടതാകുന്നു.

- പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

വരിക്കോലി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള സുവിശേഷ യോഗം യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

കുട്ടികൾക്ക് സൺഡേസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾ ഗൗരവം കാട്ടണം: പ. കാതോലിക്കാ ബാവ

പത്തിച്ചിറ: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കുട്ടികൾക്ക് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനൊപ്പം, മലങ്കര സഭാ വിശ്വാസവും പ്രാഥമനയും ചെറുപ്പത്തിലെ നൽകുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾ ജാഗരൂകരാകണമെന്നു പ. കാതോലിക്ക ബാവ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സൺഡേസ്കൂൾ വേണ്ടവിധം പഠിക്കാതെ പോയാൽ മലങ്കരസഭയിലെ ജനത്തെ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടും. തലമുറയിൽ ചിലർ എൻജിനീയറിംഗിനും, മെഡിസിനും തുടങ്ങിയ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മാത്രം പോയി, അത് കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നാമമാത്രമായ അംഗം മാത്രമായി മാറുന്നു; പകരം അവർ ഏതെങ്കിലും നവീന കൂട്ടായ്മയുടെ സജീവ പ്രവത്തകരായിരിക്കും. അത് ഒഴിവാക്കാൻ ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ മക്കളെ സഭാ വിശ്വാസം ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്റെ സഭ ആണെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും ബാവ പറഞ്ഞു. ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാനും, സൺഡേസ്കൂൾ പഠനത്തിനായും, മറ്റു പരിപാടികൾ മാറ്റി വെച്ച് കുട്ടികളെ പറഞ്ഞയക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു പ. കാതോലിക്ക ബാവ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

മാവേലിക്കര പത്തിച്ചിറ സെന്റ് ജോൺസ് ഓർത്തഡോക്സ് സൺഡേസ്കൂൾ ശതാബ്ദി സ്മാരക മന്ദിരം കൂദാശ കർമ്മം നിർവഹിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പൊതുസമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു പരിശുദ്ധ ബാവ. മാവേലിക്കര ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രോപ്പോലീത്ത അലക്സിയോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

തീരണമേ ഞാൻ നിന്നുടെ കിന്നരമായ്

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

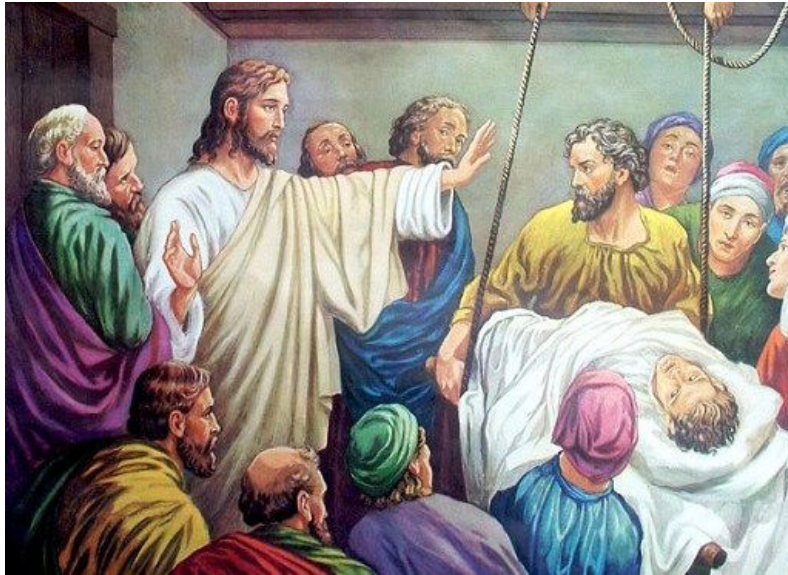
ജീവിതം ഒരു സംഗീതോപകരണത്തിന് തുല്യമാണ്. തന്ത്രികൾ (കമ്പികൾ) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വീണയോ കിന്നരമോ പോലെ. തന്ത്രികൾ എല്ലാം പാകത്തിനു മുറുകി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവയിലൂടെ വിരലോടിച്ച് മനോജ്ഞമായ ഗാനം ആവിഷ്കരിക്കാം. വൈവിധ്യമാർന്ന അനേകം ഘടകങ്ങൾ ചേർന്നുവരുന്നതാണ് ജീവിതം. തനതായ ശക്തിയും ഭാവവുമുണ്ട് ഓരോന്നിനും. എന്നാൽ എല്ലാം കൂടി സമരസപ്പെട്ട് പാകത്തിന് ഇണങ്ങിച്ചേരുമ്പോൾ ജീവിതം താളലയ നിബദ്ധമായ സംഗീതമായിത്തീരുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു തന്ത്രി കൂടുതൽ അയഞ്ഞോ കൂടുതൽ മുറുകിയോ പോയാൽ താളഭംഗമുണ്ടാകും. ജീവിതം അവതാളമായി എന്നു നാം പറഞ്ഞുപോകാറുണ്ടല്ലോ. ആലസ്യവും അലംഭാവവും കൊണ്ട് കൂടുതൽ അയഞ്ഞോ വികാരവിക്ഷോഭങ്ങൾ കൊണ്ട് കൂടുതൽ മുറുകിയോ ജീവിതം വ്യഥാവായിപ്പോകുന്ന നിമിഷങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. നമ്മുടെ കർത്താവിന് ഇമ്പമാർന്ന ഒരു പുതിയ ഗാനം ആലപിക്കാനാണ് നാം ഒരുങ്ങുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജീവിതമാകുന്ന വീണയുടെ കമ്പികൾ കെട്ടിയും അഴിച്ചും സമയം കടന്നുപോവുന്നതേയുള്ളൂ. ജീവിതത്തിന്റെ ഈ ദുരവസ്ഥ മഹാകവിയായ റവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ ഗീതാഞ്ജലിയിലെ 13-ാം കീർത്തനത്തിന്റെ ആദ്യവരികളിൽ ഭംഗിയായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്: “ഏതു പാട്ടു പാടുവാനായിട്ടാണോ ഞാൻ വന്നത്, അതിന്നു വരെ എനിക്കു പാടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അന്നു മുതൽ ഞാൻ എന്റെ വിപണികയുടെ തന്ത്രികൾ കെട്ടുന്നു, അഴിക്കുന്നു, പിന്നെയും കെട്ടുന്നു.”

ഒരിക്കൽ കൂടുതൽ തണുത്തും മറ്റൊരിക്കൽ കൂടുതൽ തപിച്ചും പാഴായിപ്പോവുന്ന നമ്മുടെ പ്രകൃതത്തെ പാകമാക്കിയെടുക്കാൻ ആഴമായ അനുതാപം കൊണ്ടേ കഴിയൂ. ഇതിന് അനുകൂല സാഹചര്യം ഒരുക്കുന്നതാണ് വലിയനോമ്പു കാലത്തെ വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. “സ്തുതി അനുതാപക്കാർ മുഖിൽ” എന്നു തുടങ്ങുന്ന അനുതാപത്തിന്റെ ഒരു ഗാനത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ ആശയങ്ങൾ വളരെ മനോഹരമായി ചേർത്തിരിക്കിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഭക്തന്റെ പ്രാർത്ഥന ഇങ്ങനെ സംക്ഷേപിക്കാം: “അനുതപിച്ച് അടുത്തു വരുന്നവരെ കരണയുടെ വാതിൽ തുറന്നു സ്വീകരിക്കുന്ന നാഥാ! നിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഒരു കിന്നരമായി ഞാൻ ഭവിക്കട്ടെ! അതിന്റെ തന്ത്രികളിലൂടെ നിന്റെ വിരലുകളോടി എന്റെ ജീവിതം മനോഹരമായ ഒരു ഗാനമായിത്തീരാൻ നിന്റെ നൽവരങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചാലും!”

ഭാരതീയ വീണയ്ക്ക് ഏഴ് തന്ത്രികളേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഭാരതീയ ഭാഷകളിൽ വീണയ്ക്ക് “സപ്തതന്ത്രി” എന്ന പര്യായമുണ്ട്. എന്നാൽ വേദപുസ്തകത്തിലും സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങളിലും വീണയ്ക്ക് കിന്നരത്തിന് (നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ കീത്തോറോ, കേനോറോ എന്നീ സുറിയാനി പദങ്ങൾ വീണ, കിന്നരം എന്നിങ്ങനെ തമ്മിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസം കൊടുക്കാതെയാണ് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്) പത്തുകമ്പികളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ “ദശതന്ത്രി” എന്നു വിളിക്കാം. “പത്തു കമ്പിയുള്ള വീണകൊണ്ട് അവൻ സ്തുതി പാടുവിൻ” എന്നു സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 33:2-ലും “നിന്നെ സ്തുതിക്കുവാനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ പത്തു കമ്പിയുള്ള കിന്നരത്തെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് അനുകമ്പ തോന്നേണമേ” എന്നു പുരുഷന്മാരുടെ ശവസംസ്കാരം രണ്ടാം ശുശ്രൂഷയുടെ സെദ്റാ പ്രാർത്ഥനയിലും കാണാം.

സുറിയാനി ആരാധനാപാരമ്പര്യത്തിൽ വീണയുടെ (കിന്നരത്തിന്റെ) പത്തു കമ്പികൾ മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യവും ആന്തരീയവുമായ പത്ത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളോട് തുല്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അഞ്ച് ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്നും അഞ്ച് ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി കുമ്പസാരത്തിനുള്ള ഏറ്റുചൊല്ലു പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളും ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളുമായ ദശേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ടും ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

വലിയനോമ്പിൽ മൂന്നാം ആഴ്ച (തളർവാതക്കാരുന്റെ ആഴ്ച) യിൽ വെള്ളിയാഴ്ച സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയുടെ സെദ്റായിൽ (കൊത്തിനേ ആഴ്ചയിൽ ചൊവ്വാഴ്ച പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയുടെ സെദ്റായും നോക്കുക) കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളും ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളും ഏവ എന്നും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്തെന്നും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ കണ്ണ്, ചെവി, മുക്ക്, വായ്,

കൈകൾ (താക്ക്) എന്നിവയും ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ ബോധം, ജ്ഞാനം, അന്തഃകരണം, ആലോചന, വിവേകം ഇവയുമാണ്. പരിപാകതയുള്ള കണ്ണ്, ദൈവവിളി അനുസരിക്കുന്ന കാത്, ദൈവകല്പനകളുടെ സുഗന്ധവാസന ശ്വസിക്കുന്ന ഘ്രാണം, ദൈവിക സ്തുതികൾ ഉച്ചരിക്കുന്ന വായ്, ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കും സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും നീട്ടിയിരിക്കുന്ന കൈകൾ എന്നിങ്ങനെ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ബോധം അപ്രത്യക്ഷമായവയെ കാണുന്നതും, ജ്ഞാനം സ്പർശിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയെ ഗ്രഹിക്കുന്നതും, അന്തഃകരണം കർതൃകൽപ്പനകളെ രൂപീകരിയുന്നതും, ആലോചന ദിവ്യതത്വങ്ങളെ

കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും, വിവേകം വിശുദ്ധ നിയമങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതുമായിരിക്കണം എന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. വീണയിലെ കമ്പികൾ എന്നപോലെ ദശേന്ദ്രിയങ്ങൾ ചേർന്നിണങ്ങി കർത്താവിനു സ്തുതി പാടുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന് വലിയനോമ്പിലെ മുൻപറഞ്ഞ സെദ്റായിൽ ഭക്തൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ വരുന്ന ചോദനകളും അവ ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്മരണകളും നിയന്ത്രിക്കാതെ ഏറിയപങ്കും മനുഷ്യർ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ആസക്തികളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുന്നു. ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ ലൗകിക ചോദനകളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നിടത്തോളം ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങൾ ലൗകിക സ്മരണകളിൽ നിന്ന് നിവർത്തിതമാവുകയില്ല. ഐന്ദ്രികാനുഭവങ്ങൾ പൂർണ്ണമെന്നും ആത്യന്തികമെന്നും ചിന്തിച്ച് വശായി മോഹവലയത്തിൽ കഴിയുകയാണ് മനുഷ്യർ. ഇക്കാണാരായ ലോകത്തിനും അനുഭവങ്ങൾക്കും അതീതമായി ഒരു ലോകവും അതിന്റെ അനുഭവങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ അനന്തമായ ‘സാധ്യത’യിലേക്ക് കടക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ കടന്നുവന്ന് മനസ്സിൽ അടിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്ന മാലിന്യം കൊണ്ടാണ്. മനോമാലിന്യം നീങ്ങി ഹൃദയം പരിശുദ്ധമായി തീരുമ്പോൾ ബോധമുണർന്ന് ആദ്ധ്യാത്മിക ലോകത്തിലെ രഹസ്യങ്ങൾ അറിയാറാവും. ദൈവിക സത്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയുണ്ടാവും. ആത്മിക ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാനും ആത്മിക കാഴ്ചകൾ കാണാനും കഴിയും. ഈ അനുഭവത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ കൃപ യാചിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളിലുണ്ട്. പ്രസക്തമായ ഒരു ഭാഗം

ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: “ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുമശിഹാ, എന്റെ ബോധം ജ്ഞാനങ്ങളുടെ ഉറവയായിത്തീരാനും പുതിയ ലോകത്തിലെ രഹസ്യങ്ങൾ അതിനു വെളിപ്പെടാനും എന്നെ യോഗ്യനാക്കണമേ. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുമശിഹാ, നിന്റെ ശുദ്ധിമാന്മാരുടെ ബോധത്തിനും ഈ സമയത്തു കേൾക്കപ്പെടാവുന്നതുമായ സംഗീതത്തെയും പുകഴ്ചയേയും കേൾപ്പാനും എനിക്ക് കൃപയരുളേണമേ. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുമശിഹാ, പ്രാർത്ഥനാ സമയത്തു വെളിപ്പെടുന്ന അഗ്നിമയന്മാരായ മാലാഖമാരെ കാണുന്നതിനും അവരിൽനിന്നു വീശുന്ന സുഗന്ധവാസനയാൽ ആനന്ദിക്കുന്നതിനും നിന്റെ കൃപയാൽ എന്നെ യോഗ്യനാക്കേണമേ” (രഹസ്യപ്രാർത്ഥന: ഞായറാഴ്ച: പാതിരാത്രി, ഒന്നാം കൗമാ).

വലിയനോമ്പിലെ മൂന്നാം ആഴ്ചയെ തളർവാതക്കാരുടെ ആഴ്ചയെന്നും നാലാം ആഴ്ചയെ ക്നാനായക്കാരിയുടെ ആഴ്ചയെന്നുമാണല്ലോ വിളിക്കുന്നത്. തളർവാതക്കാരുടെ രോഗം കർത്താവ് സൗഖ്യമാക്കുന്നു. ക്നാനായക്കാരിയുടെ മകൾക്ക് പിശാചുബാധയിൽ നിന്നും മോചനം നൽകുന്നു. പാപവും പൈശാചികാധിപത്യവുമുള്ള പഴയ ലോകത്തിന്റെ സന്തതികളായാണ് തളർവാതക്കാരനേയും ക്നാനായക്കാരിയുടെ മകളേയും പ്രതീകാത്മകമായി സഭ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. നിവർന്നു നിൽക്കാൻ കെൽപ്പില്ലാതെ

ഒരാൾ തളർന്നു കിടക്കുന്നു. പൈശാചികോപദ്രവം കൊണ്ട് മറ്റൊരാളുടെ ബുദ്ധിയുടെ സ്ഥിരത നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇരുവരും ശ്രുതിഭംഗം വന്നുപോയ ജീവിതത്തിനുമകളത്രെ. ഇവർ ആധുനിക സമൂഹത്തെ ശക്തമായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു സമൂഹത്തെ സൗഖ്യവും സ്വാസ്ഥ്യവുമുള്ള ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലേക്ക് വഴി നടത്തുവാനുള്ള ഉപായമെന്ത്? പാപത്തിൽ നിന്നും പൈശാചികാധിപത്യത്തിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രരായി കർത്താവിന് ഒരു പുതിയ പാട്ടു പാടുവാൻ ഇന്ദ്രിയങ്ങളാകുന്ന തന്ത്രികളെ മെരുക്കി പാകമാക്കുക. അനാസക്തി, ഭക്തി എന്നിവ അഭ്യസിച്ച് തളർന്ന തന്ത്രികളെ ബലപ്പെടുത്തിയും പൊട്ടിപ്പോകുമാറ് മുറുകിപ്പോയവയെ പാകതയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരാനും സംഗീതജ്ഞന്റെ കരങ്ങളിൽ വാദ്യോപകരണം എന്നപോലെ കർതൃകരങ്ങളിൽ ജീവിതം സമർപ്പിക്കുക. മുൻപറഞ്ഞ വലിയനോമ്പിലെ പ്രാർത്ഥന (തളർവാതക്കാരുടെ ആഴ്ച: വെള്ളിയാഴ്ച: സന്ധ്യയുടെ സെന്റ്) യിൽ നിന്ന് രണ്ടു വരികൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഉപസംഹരിക്കാം: “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയിൽ ശാരീരികവും ആത്മികവുമായി പത്തു കമ്പിയുള്ള വീണയാൽ (ഞങ്ങൾ) നിന്റെ സന്നിധിയിൽ ദൈവികഗാനം പാടുമാറാകേണമേ.”

Spirituality of Presence- A Holistic Vision

Fr. Dr. K. M. George

My earliest memory of speaking English goes back to the primary school days. Although we were in a Malayalam medium school, and were not yet familiar with even the English alphabet, our class teacher insisted that every boy and girl stood up to say ‘*present, sir*’ when their names were called out at the beginning of the class. So everyone dutifully said *present, sir* without knowing or bothering which language it was. We simply knew that it was a good word, because the children who were not there to say the magical word had to stand up the next time they came to the class and explain why they were not there. The teacher usually frowned upon them. Not being present was, therefore, bad and attracted the teacher’s scolding and even some small punishments.

Later when we started learning English the word *present* came in the form of the present tense in grammar as distinguished from the past and the future. Although grammar lessons were not a pleasant experience to remember, we children enjoyed receiving and giving ‘*presents*’ in the form of little gifts like peacock’s feather, gooseberries or candy. Prize rewards for small achievements in competitions were also called presents –certainly a pleasant memory.

Much later in the academic circles one got used to *present-ations* in the form of convoluted arguments about abstruse and often useless topics footnoted in fine print – a very serious matter affecting one’s standing in career. One also heard unending discussions on the notion of *re-present-ation* in theatrical arts as well as in postcolonial discourse. During my higher studies in France I was initiated to the beauty of the feminine noun *presence* (la présence) in French poetry and its depth in philosophy.

In biblical studies and in spirituality one encountered the expression *the presence of God* in images and metaphors like cloud, mist, light, wind, fire, darkness, still small voice and so on. For example, Moses the shepherd who was destined to become the great liberator of the Hebrew slaves in Pharaonic Egypt, first experienced the nameless God in the blazing fire in a desert bush. Years later when he became the supreme spiritual leader of the people of Israel he experienced God as thick darkness on the summit of the Mount Sinai where he received the Ten Commandments.

I have just indicated some of the possible dimensions of the simple word *present*. Let me now dwell on a few of these:

1. Transcending the Division of Time:

Present is a tense together with past and future that refers to time in Indo-

European grammar. Human existence is fragmented by the division of time: the past haunts us or delights us or simply goes to oblivion depending on our memory; the future threatens us by its uncertainty or fills us with hope depending on our state of mind and circumstances. Present is the only reality that we seem to know for sure. However, it is a flimsy boundary line moving between the past and the present. Time with its elusiveness baffles us philosophically though in speech and grammar and existential pain it is sharp and well defined, and exerts a rather cruel certainty.

Religious and mystical traditions in general project a vision that transcends the tripartite division of time. The absolute transcendence is attributed to God who, according to many Scriptures, can see All reality including time and history as one single whole, the *Viswarupa*. Mentally and spiritually evolved human beings can probably overcome the deep anxiety created by the division of time because they participate in the cosmic vision. One requires a superior awareness for this, which would show that time itself is a product of human consciousness as taught in several Indian philosophical traditions. There is no natural or independent existence for time apart from human consciousness. It is usually our drab routine life that creates the impression of time as a stretched up, boring and never-ending reality. If we are watching or playing a game, say football, with great passion or reading an absorbing story or watching an exciting movie time is not there. Time is then altogether eliminated from our consciousness. How does time elapse? Where does it go? We have no clue.

This is true in all experience of ecstasy whether it be religious, sexual, ludic or aesthetic. As the Greek root of the word ‘ecstasy’ (*ek-stasis*) makes clear, it is *standing outside* of oneself, transcending one’s ego sense or dissolving one’s individual self into the absolute universal Self. Practically it is oblivion, erasing all awareness of space and time. Sociologist Peter Berger, writing in the 1960s in face of the high tide of secularization in the West obliterating all references to the transcendent reality, called such ecstatic states of mind “signals of transcendence”. He pointed out to such ek-static, self-effacing, time-eliminating experiences in play, humour, and the like (*A Rumour of Angels: Modern Society and Rediscovery of the Supernatural*, 1969).

It seems no living entity except human beings has the problem of the division of time. It is always present time for a living tree or animal since what we call past and future are well integrated into its dynamic life. Only in the human species we have this disjunction of time and its attendant psycho-social disorders. Spiritual teachers in general, therefore, encourage the practice of transcending the

fragmentation of time and seeing reality holistically. Expressions like *forever and ever* or *from ages unto ages of ages* or *now and forever more*, or *for all eternity* appear in ancient prayers in order to show the unbroken holistic Presence that transcends the division of time.

2. Consciousness and Neuroscience:

As is obvious to us, the usual meaning of the words *present* and *presence* is closely associated with human consciousness. When something is present to me it is placed before my consciousness (the verb *present* originates in Latin *praesentare* = to place before, to be before or at hand). Some psychologists would use a theatre metaphor for human consciousness. It is like a well illuminated stage where things, persons and events appear in the limelight. They are present to my consciousness.

In spite of advanced studies of human brain and its functioning, consciousness is still a great mystery. Psychologist Susan Blackmore gives a very good survey of recent research and various theories of consciousness (*Consciousness*, Oxford University Press, 2005). She refers to the consensus opinion that although the human brain has no controlling centre or a central processor like in a computer, human consciousness remains unified. Billions of neural synaptic connections simultaneously occur in various regions of the brain without any central coordination to produce countless number of different brain states. Yet there is unity in my present experience, there is continuity in my stream of consciousness, and there is the same 'me' who is the subject of all experiences.

Although we know that the brain is essential for the existence of the human mind there is not yet any consensus on the relationship between mind and brain. No theory tells us how consciousness arises from the hardware of the physical brain. Neuroscientists like V S Ramachandran have brought to our contemporary discussion several new aspects of the functioning of human brain. He tells us about the phenomenon of *Synesthesia*, for instance, in which the functions of the different senses in some individuals crisscross and crosswire. Some such persons can see colours when they hear some melodies or they can hear shapes or see sounds. Proximity of the areas of the brain which process different sensory activities may be responsible for this phenomenon of 'experiencing together', as *synesthesia* literally means. Ramachandran also works with the established idea that the Somatosensory cortex of the brain has a map of the whole body. Stimulating some of the regions in the neural map will have corresponding physical, tactile feelings on the body parts. He attempts to bring together physiology, psychology and cognitive neuroscience, and develops his theories about neuroaesthetics, neurotheology and so on.

Consciousness of time and space are dependent on these neural connections, and that is probably why ancient Indian teachings on own mind and consciousness insist that the world out there is simply a passing experience of *maya*. It is a form of false consciousness or *avidya*, ignorance. It can however exert a power as if it is real, as, for example, in the famous *Rajusarpavada*. As you walk in semidarkness in the countryside you find a snake just in front of you. You shudder, palpitate and bleats out a loud cry. Someone brings light, and you see that the snake was a piece of old rope!! When a higher (true) level of consciousness emerges the inferior (false) will disappear as illusory and non-existent.

To many Indian philosophers of old, the material world can be a projection of the human mind and consciousness. The nature of that so-called external reality can change depending on your consciousness. Enlightenment in Buddhism is a classical example of a radically new consciousness. This line of thinking is different from the official doctrine of the West Asian Semitic religious traditions of Judaism, Christianity and Islam which take the hard reality of our world as fundamental for their theology of salvation, though the mystical streams in these religions seem to show more sympathy with the ancient Indian religious insights in this matter. In Eastern Christianity for example the theme of Enlightenment is fundamental. The other name for baptismal initiation is *photisma* or enlightenment. The gospel of John takes it up as the leitmotif in his understanding of the person of Jesus as light and his mission as enlightening.

The Indian *Panchakosha siddhanta* (theory of Five Sheaths) is very interesting since it delves into human mind and consciousness and the ultimate experience of

bliss or *Ananda* starting from the very material envelope (*Annamayakosha*, *pranamayakosha*, *manomayakosha*, *vignanamayakosha* and *anandamayakosha*). Matter and mind are interconnected here without any dichotomy in the unfolding of reality, and the ascent of physical matter to the supreme consciousness of bliss. This is different from the Western scheme of a dichotomous mind and matter, as postulated by mathematician-philosopher Rene Descartes, a father figure in modern Western philosophy and science since the 16th century.

It is important to note that at the core of consciousness there is a dark spot of unknowability. The origin of consciousness is shrouded in mystery. Researchers are divided whether this mystery will ever be cracked. As far as we are concerned the infinite and unknowable Reality as the source of human consciousness has amazing spiritual potential. Human awareness has the built-in propensity to transcend itself. Even a rather rare phenomenon like Synesthesia implies that our senses, presently limited to a particular range of sensory experience, can transform themselves to perceive a higher order of reality. In the Indian system the five external senses have corresponding internal spiritual senses which can perceive the subtle world. This is true of other religious traditions as well.

3. Nature as Therapeutic Presence:

Experiencing the presence of Nature has an important therapeutic dimension which is not duly recognized in modern medicine that is mostly confined to indoor treatments. Ecological sensitivity in the last few decades has brought out the profound environmental network, similar to the synapses in the brain, that connects everything to everything else on earth and beyond to the deep space and galactic systems in an ever expanding universe. To treat a human being as an isolated case would be morbid insensitivity to the healing and life-giving connections in the universe. When we say 'Nature' we do not simply mean the landscape of plants, trees, animals, mountains and rivers as is usually thought of. Nature is the totality of created reality in its dynamic and interconnected existence. It is the matrix and bed of our human life. We usually attribute nature sensitivity to romantic poets and artists. Every human being, however, is capable of this deep feeling for the universe that holds us in its compassionate embrace. Jesus, once inviting the attention of his disciples to the least and the last, which people ignore or trample underfoot as worthless, pointed to the small, humble wild flowers. "Consider the lilies of the field, how they grow; they neither toil nor spin; yet I tell you even Solomon in all his glory was not adorned like one of these" (Matthew 8:28-29). He was pointing to a very unimpressive tiny thing that does not catch the attention of people at all. His fine sensitivity to nature was integral to his deep compassion and tender care for God's creation.

To give a personal testimony, I relish with gratitude the near ecstatic moments of feeling nature's consoling presence in my early teens. I didn't know how to distinguish between the aesthetic, the spiritual and the romantic in those days. The intensity of that experience dwindled in the years of adulthood when a certain materiality with its rational, objectivizing, profit-looking, academic attitude set in. But I am happy that the freshness and fragrance one had felt in the lap of nature now returns, probably in a more mature and restrained manner in the 60s of one's life. Two years ago I had the privilege of making a pilgrimage to the legendary Mount Kailas and the Lake Manasarovar. Travelling in the Tibetan plateau beyond the tree line for days on end in the vast expanses of space without any greenery and short of oxygen brings you face-to-face with another dimensional of time and space. I watched many pilgrims experiencing ecstatic states at the first sight of the lake and the holy mountain. There was no shrine or man-made places of worship. It was just plain nature in its pristine purity. The vast blue sky and the occasional white clouds, the unending stretch of desert-like landscape, the rising and the setting of the sun and the unusually bright starry night sky, the blue-green lake and the snow-covered Kailas - all together transport you to a magnificent Presence. Although the body is weakened, the limbs lose agility and every step requires a strenuous effort for want of vital breath the mind's eye brightens up with a vision of that unearthly Presence on earth.

In the Eastern Christian tradition, created reality is called God's Energy (*Energeia*). The Greek word means activity or operation, not in the sense of human external activity causing a lot of disturbance, production, consumption, waste and

loss, but the creative unfolding of divine will that holds the universe together in perfect harmony. An ancient Syriac prayer addresses God as “O God who continually stretches the universe into four dimensions and yet binds it all together by your love”. In modern cosmology and astrophysics it is generally agreed that the universe is continually expanding. But the question what holds it all together, what binds them as one single whole, still remains. We have the four fundamental forces of gravity, electromagnetism, weak and strong nuclear forces, and now the sensational Higgs boson, popularly called the God particle, which provide insights into the cohesive forces of the material universe. Great poets, artists and mystics have always intuitively felt this unity since ancient times without knowing the scientific explanation. Experiencing the presence of nature at deeper levels is an intuitive response to the questions in the rational frame. The ancient Greeks used to say that philosophy or love of wisdom begins with wonder (*thaumasia*). In India a similar word is *Vismaya*, the quality of an approach without arrogance or ego, the humble approach that unlocks the ultimate meaning.

4. Compassion as Divine Presence:

Compassion is the key to human presence. It seems to me that the greatest word India has produced in the last 2500 years is *Karuna*, loosely translated as compassion, tender mercy and kindness, as highlighted by the Buddha. It was also the message of the gospel of Jesus Christ who showed the tender love and mercy of God through his own life. The Islamic tradition also gives to God the attribute Rahman, the Merciful One.

With the spectacular operational success of science and technology many people have the impression that humanity has reached its peak of evolutionary accomplishment. This is a false impression since human aggressiveness and other negative attributes expressed in acts of hatred and greed, war and conflict continue to constitute the reigning paradigm. While we celebrate the glorious carbon civilization of today with its consumerist splendour, the vast majority of the world are languishing in distress and deprivation. People are deprived of basic human rights, essential needs like clean drinking water and toilet facilities. Public roadways supposed to be the pathways to great progress and development seem to be the most aggressive places in the country. We build over-bridges upon over-bridges and tunnels beneath tunnels in order to ease out traffic. It only gives temporary consolation as long as no one raises any question about the prolific production and marketing of motor vehicles without any control or sane planning.

തീർത്ഥാടകരെ സ്വീകരിച്ചു

കൊരട്ടി: കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരിക്ക് മുന്നിൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികൾ, യാക്കോബായ വിഭാഗത്തിന്റെ കുന്നംകുളം പദയാത്രികരെ കൂടിവെള്ളവും ലഘുഭക്ഷണവും നൽകി സ്വീകരിച്ചു. കുന്നംകുളം ആർത്താറ് പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങിയ സ്ത്രീബ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് എന്നീ പിതാക്കൻമാരുടെ ഓർമ്മപെരുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ച് വടവുകോട് നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതാണ് ഈ തീർത്ഥാടനയാത്ര.

Our idea of development as well as our production and consumption patterns do not conform to *human scale*, as called for by sensitive visionaries like Mahatma Gandhi and EF Schumacher. Ultimately our progress machines will overwhelm and eliminate human beings for whose welfare they are intended.

According to a recent report in *The Economist*, robots and drones are about to leave the pages of sci-fi books and screens to take over our real world. In the near future robots will be the main actors in human healthcare field. There is no point in making a long litany about the emerging situation. We need to be aware that human awareness is only at its infancy stage, and that we are taking a seriously misdirected course of “progress”. Let us restore the ideal of a compassionate human nature as the key to the right evolutionary path. In Moodebidre near Mangalore I saw an unusual icon in the Jain monastery near the Temple of Thousand Pillars. A cow and a tigress are drinking water from a small forest pond while the tiger’s cub sucks milk from the cow’s udder and the calf sucks the tigress breast. It’s a delightful vision of peace and harmony. This is an age-old dream of humanity, and strangely it is very similar to what the eighth century BC Jewish prophets also visualized: “*The wolf shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid; and the calf and the young lion and the fatling together; and a little child shall lead them.*” (Isaiah 11:6)

Let me go back to the primary impression of the words *present* and *presence*. Being present is good. It is good so long as my presence does not threaten anybody else, so long as my presence is always together with others, working for the Common Good. My presence is possible because the world and all beings in it are present with me. The whole universe with its compassionate, ‘anthropic’ inclination is a network of presence that *conspires* (literally ‘breathing together’) to make life possible on earth. It is this interconnected presence and mutuality of tender love and sharing with their transcendent dimension that we can call spirituality in our times. □

ഈജിപ്റ്റിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു

ഈജിപ്ഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ സ്ത്രീബ പെരുന്നാൾ ദിനത്തിൽ ഈജിപ്റ്റിലെ സെന്റ് മക്കാറിയസ് മോൺസ്റ്ററി, കെയ്റോയിൽ ഫാ. സൈമൺ, ഫാ. ബോല, ഫാ. പെട്രസ് എന്നിവരോടൊപ്പം മലങ്കര സഭയിലെ അഹമ്മദാ ബാദ് ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദികനായ ഫാ. ഫിലിപ്പോസ് അബ്രഹാം വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Purpose

This Retreat Centre would definitely help one in acquiring peace, calm and strengthening the inner mind to face the challenges of the world. For the purpose of building the proposed centre huge costs would be involved for which magnanimous and generous contribution would be required as without that materialization of the same won't be possible. Through this appeal we request one and all to support and help this noble initiative through generous contributions and through daily prayers.

Mount Abu

Mount Abu located in Sirohi District, Rajasthan is the sole hill station of this desert state. Located in its Southern most part, it borders the state of Gujarat. Historical traditions recount that the rulers of Rajputana and Gujarat used to frequent this hill station during the peak summer season to brave themselves from the scorching heat. Today it is a centre of tourist attraction with many tourists from different parts flock here to experience this serene and scenic hill station. The famous Dilwara temple- an architectural marvel and a centre of Jain learning, the cool and entertaining family hangout at Nakki lake, Guru Shikhar- at soaring heights of the Aravali ranges and further more peaceful and adventurous places to nourish one's eyes and soul are all placed nearer to our meditative retreat centre.

St. Thomas Orthodox retreat Centre (STORC)
A humble and earnest project of the Orthodox Diocese of Ahmedabad,

By the Grace and Mercy of the Holy Trinity,
Inspired from the lives of our prominent late lamented spiritual fathers,

H.E. DR. PHILIPPOSE MAR THEOPHILUS

H.E. DR. PHILIPPOSE MAR THEOPHILUS

H.E. DR. STEPHANOS MAR THEOPHILUS

H.E. DR. GEORGIOS MAR THEOPHILUS

H.E. DR. JOSEPH MAR THEOPHILUS

and
under the effective leadership of

His Holiness Basilio Marthoma Paulose II
Malankara Metropolitan and the Catholics of the East

His Grace Dr. George Mar Youssef
Metropolitan of the Diocese of Amnoud and
Aux. Metropolitan of the Diocese of Hama

f STORC, Abu Road

THE SPIRITUAL SPACE

ST. THOMAS ORTHODOX RETREAT CENTRE

NOURISH YOURSELF

WE SEEK YOUR PRAYERFUL PARTICIPATION

DONATE YOUR FINANCIAL CONTRIBUTION AT:

A/C NAME: DIOCESE OF AHMEDABAD,
ST. THOMAS ORTHODOX RETREAT CENTRE
A/C NO : 11580100099777
IFSC : FDRL0001958
BANK: FEDERAL BANK
BRANCH : ASHRAM ROAD, AHMEDABAD.

CONTACT

FR. PHILIPPOSE ABRAHAM (REJU ACHEN)
ST. THOMAS BISHOP'S HOUSE, ST. MARY'S SCHOOL CAMPUS,
NARODA, AHMEDABAD, 382 330, GUJARAT, INDIA.
+91 9426 347 399 | 079 229 80 253
frrejuabraham@gmail.com

St. Thomas Orthodox Retreat Centre

Abu Road, Rajasthan

ഇസ്രായേലുകിലാത്ത മഹിതവിശ്വാസം

നോമ്പിലെ നാലാം ഞായർ

ക്നാനൈത്തോ (മത്തായി 15:21-31)

ഫാ. മാത്യു വർഗീസ് കുളങ്ങാട്ടിൽ

ഗൾഫ് നാടുകളിൽ നിന്ന് ഒരു മകന്റെ ചിത്രം ഈ ഏവൻഗേലിയോൻ ഭാഗത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു. മറവിരോഗം ബാധിച്ച ഒരു അമ്മയെ മകൻ ഗൾഫിൽ കൊണ്ടു പോയി ശുശ്രൂഷിക്കുകയാണ്. തന്റെ ജോലി നഷ്ടപ്പെടാതെ അമ്മയെ നോക്കുവാൻ അയാൾക്ക് മറ്റ് വഴികളില്ലായിരുന്നു. വിസിറ്റിംഗ് വിസായെടുത്ത് ആറുമാസക്കാലത്തെ കാലവധി കൃത്യമായി പുതുക്കി അമ്മയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു അയാൾ. ഒരു പതിറ്റാണ്ടു കാലമൊക്കെ കൃത്യമായി അയാൾ അത് ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പ്രാവീശ്യം മാത്രം വിസ പുതുക്കുവാൻ മറന്ന് പോകുന്നു. അതൊരു കടുത്ത ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഒരു വലിയ തുക പിഴയൊടുക്കുകയോ അതല്ലെങ്കിൽ ജയിൽ ശിക്ഷയോ മാത്രമാണ് പരിഹാരം. പക്ഷെ ഇതിനിടെ ആ മകന്റെ കഥ ഭരണാധികാരികൾക്ക് മുന്നിലെത്തി. ഒരമ്മയെ പ്രാണനായി കരുതി ശുശ്രൂഷിച്ച മകൻ. ഒടുവിൽ ആ ഭരണാധികാരികൾ ആ പിഴ ശിക്ഷ റദ്ദാക്കി അയാളെ നാട്ടിലേക്ക് പോകുവാൻ അനുവദിക്കുകയാണ്.

ഒരു പക്ഷെ അത്തരമൊരു സ്നേഹത്തിന്റെ മഞ്ഞ് വീണ് കുളിരുന്ന അനുഭവമാണ് ഇന്നത്തെ ഈ ധ്യാനസംഭവത്തിൽ ഉള്ളത്. ചിലപ്പോൾ ചില വിചാരണകൾ ന്യായധിപനെ തന്നെ വിമലീകരിക്കുന്നത് പോലെ അത്ര ഹൃദ്യമായാണ് അത് സംഭവിക്കുക. വിശ്വാസത്തിന്റെ നാഥൻ മഹത്തായ വിശ്വാസത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന കാനാനു സ്ത്രീയുടെ മകളുടെ സൗഖ്യത്തിന്റെ സംഭവം.

നവ വിശകലനം തേടേണ്ട വേദഭാഗമാണിത് എന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. വി. മർക്കോസിന്റെ ഭാഷയിൽ ഈ സ്ത്രീ ഒരു സീറോ-ഫൊയ്നീഷ്യൻ വംശജയാണ്. ഫൊയ്നീഷ്യ എന്നതിന് *ചെമ്മുവപ്പ്* എന്നർത്ഥമുണ്ട്. എന്നാൽ മത്തായി ശ്ലീഹാ കാനാനുകാരി എന്ന പുരാതന വേദനാമം തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ സ്ത്രീയുടെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥ പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അവൾ രണ്ട് തലങ്ങളിൽ പാർശ്വവൽക്കരണത്തിന്റെ ഇരട്ടി ഭാരം പേറുന്നവളാണ്. (1) ആൺകോയ്മാ സമൂഹത്തിൽ ഒറ്റയായി തീർന്നവൾ (2) യഹൂദർക്കിടയിൽ വിജാതിക്കാരിയായ അശുദ്ധ. ഈ ഇരട്ട അപമാനം കടുത്ത വേദനകളായിരിക്കണം അവൾക്ക് സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക.

1. സഷ്ടാവിന്റെ മൗനം

ചരിത്രപരമായി മശിഹായുടെ ദൗത്യം അന്ത്യോകലത്തേക്ക് ഇസ്രായേലിനെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുകയെന്നതാണ്. വി.മത്താ 28.19 ൽ ഇത് സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണ്. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ ഒരു പരിഗണന തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഈ ആദ്യവിഭാഗത്തോട് തന്നെയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആദ്യജാതനായ ഇസ്രായേലിനുള്ള അവകാശമാണത്. വി. മർക്കോസിന്റെ ഭാഷയിലെ പാരുഷ്യം കുറച്ച് ലഘൂകരിച്ചാണ് മത്തായി ശ്ലീഹാ എഴുതുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് *മക്കളുടെ അപ്പം നായ്ക്കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുന്നത് വിഹിതമല്ല* എന്ന് ശ്ലീഹാ എഴുതുന്നത്. പുറജാതിക്കാരീ എന്ന നിലയിൽ അവൾ അശുദ്ധയായി തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെടുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മശിഹാ തമ്പുരാൻ സാർവ്വത്രികവും പ്രത്യേകവുമായ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്തോടും യഹൂദരോടും പ്രത്യേകമായ ദൗത്യനിർവ്വണം തന്റെ മനുഷ്യവാതാര മർമ്മത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു.

ഏത് പരിഗണനകൾക്കും അതീതമായ ദൈവകൃപയൊന്ന് ഉണ്ടെന്ന് പലപ്പോഴും നാം വിസ്മരിക്കുന്നു. ഈ കാനാനു സ്ത്രീക്ക് ദൈവകരുണ സമീപസ്ഥമാക്കിയ അവളുടെ വിനയവും ദൈവ സമീപനവും നമുക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്. സഷ്ടാവിന്റെ മൗനം അത്തരമൊരു കാര്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മക്കൾക്കും നായ്ക്കുട്ടികൾക്കും അതാതിന്റെ സാധ്യതകൾ ഉണ്ട്. മക്കളെങ്കിൽ അവർ പിതാവിന്റെ മേശകളിലേക്ക് അടുത്ത് വരണം. നായ്ക്കൾക്കും അവരുടെ സാധ്യതകളെ ദൃഷ്ടാന്തികരിക്കുന്നതാണ് ഈ സംഭവം. ഉടയവന്റെ കരുണ ആർക്കും പ്രാപ്യമാകാവുന്നതേയുള്ളൂ. ഇതിനായി വിനയവും വിശുദ്ധിയും നാം തിരികെ പിടിക്കണം. ഒരു ആഘാതത്തിനും കലക്കുവനാകാത്ത ഒരു ജലശയം പോലെ അവളിലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ തെളിമ നാഥൻ ആഗ്രഹിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന്

ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നു.

2. **സുഷ്ടിയുടെ മൗലികതയും മദ്ധ്യസ്ഥതയും:** ഇസ്രായേലിൽ കൂടെ കാണാത്ത മഹത്തായ വിശ്വാസം അതായിരുന്നു ആ പാവപ്പെട്ടവളുടെ ഏറ്റവും വലിയ അലങ്കാരം. ചിലപ്പോൾ വിജയത്തിന് അതികഠിനമായ ചില അനുഭവങ്ങൾ നമുക്ക് ആവശ്യമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണിത്. *നിന്ദയുടെ കല്ലുകളെ അതിജീവനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശിലയാക്കുന്ന വിശ്വാസമാണ് നാമിവിടെ കാണുക.* അത് ഏറെ ദുർബലയായ ഒരുവളുടെ ബലവത്തായ ഉദ്യമമാണത്. തന്റെ മക്കളുടെ സൗഖ്യത്തിനായി നടത്തിയ അതി വിശുദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനയും ജാഗരണവും കണ്ണീരും നാം കാണതിരിക്കരുത്.

പൈശാചികത നമ്മുടെ ഹൃദയനിലങ്ങളിൽ വളർന്ന് വികസിക്കുമ്പോൾ നാം പലപ്പോഴും നായ്ക്കുട്ടികളായി പരിഗണിച്ചേക്കാം. നമ്മിലെ അവയവങ്ങളുടെ ആന്തരികതലങ്ങളിൽ രോഗവും അസ്വസ്ഥതയും കൂട് കൂട്ടാതിരിക്കുവാനുള്ള ജാഗ്രത നമുക്കുണ്ടായേ മതിയാകൂ. എന്നാൽ നാമിത് ആത്യന്തികമായ തിന്മയായി കാണണം. *പട്ടാപകൽ പ്രണയനിരാസത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു പെൺകുട്ടി ആക്രമിക്കപ്പെടുകയും ചുട്ടെരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സാത്താൻ യുവാക്കളിലും പൈശാചികത വിതയ്ക്കുകയാണോ?* വിമോചനത്തിന് നോമ്പ് എന്ന ആയുധത്തെ തന്നെ മുറുകെ പിടിക്കാം. ദുഷണവും ദുഷ്ചിന്തകളും വളമേറ്റി ദുരന്തങ്ങൾ കൊയ്യുന്ന അകനിലങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ മൗലികമായ സ്വത്വത്തിലേക്ക് തിരികെ വരാനാവണം.

അശുദ്ധാത്മാവ് ബാധിച്ചവർക്കായി നമുക്ക് *മദ്ധ്യസ്ഥത* അണക്കുവാനാകത്തെന്ന് കൊണ്ട്? ഒരമ്മയ്ക്ക് മകളോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത നമുക്ക് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാകാം അല്ലേ? നോമ്പ് ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ കാലമാണ്. ശതാധിപനു വേണ്ടി മുപ്പന്മാരും, ഊമനായി അവന്റെ കൂട്ടുകാരും, മകൾക്കായി അമ്മയും മദ്ധ്യസ്ഥത അണയ്ക്കുന്നു. നമുക്കും നോമ്പ് കാലം മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ മിഴി നീരു തുടക്കാം..

3. അശുദ്ധാത്മ ലോകവും തിന്മകളും

തന്റെ മകളിലെ അശുദ്ധാത്മാവ് നീങ്ങുവാനാണ് കാനാനുകാരി യേശുവിനുകിൽ എത്തുക. ഒരിക്കൽ ഈ *ദുഷ്ടാത്മാവ് കാനാനുരുടെ അടുക്കൽ പോകുകയും കാനാനുർ നുന്റെ മകനായ യോശുവായ്ക്ക് എതിരെ യുദ്ധത്തിന് വരുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പരി.അപ്രേം പിതാവ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.* പഴയനിയമ കാലത്ത് യോശുവാ എന്ന യേശുവിന്റെ നാമത്തിനെതിരായി പോരാടിയ കാനാനുർ തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്ന് തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടു. ഇസ്രായേൽക്കാർ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് യേശുവിനോടുള്ള മറുതലിപ്പിനാൽ നാശോന്മുഖമായി. വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്തായ മാതൃകയിലാണ് കാനാനുകാരി രക്ഷയുടെ വിമോചനം നേടുന്നത്. എല്ലാമുണ്ടായിട്ടും പിതാവിനെ തള്ളി പറയുന്നവരുടെ കൂട്ടമാണ് ഇസ്രായേൽ.. ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ഒരു നായക്കുട്ടിയെ പോലെ യജമാന സന്നിധിയിൽ വിനയത്തോടെ നിൽക്കുന്ന മഹിതമാകുകയാണ് ഈ അമ്മ.

ഈ അമ്മ തന്റെ മകളിൽ നിന്ന് പിശാചിനെ പുറത്താക്കുവാൻ എത്രമാത്രം വിനയപ്പെട്ടു. കഷ്ടത സഹിച്ചും മക്കളെ ക്രിസ്തുവിൽ വളർത്തുവാൻ നമ്മുടെ തലമുറ എത്രത്തോളം പ്രതിജ്ഞബദ്ധമാണ് എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ലേ? നമ്മുടെ തലമുറയുടെ മീഡിയ അഡീക്ഷൻ, ലഹരിമരുന്നിന്റെ ഉപയോഗം, തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളൊന്നും നാം ഗൗരവമായി പരിഗണിച്ചിട്ടേയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. തലമുറകളെ ചൊല്ലി കരയാൻ ഇതിലും കൂടുതൽ കാര്യങ്ങളൊന്നും തന്നെ നമുക്ക് ആവശ്യമില്ല. പരീക്ഷ സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ. അവൻ കൊള്ളാകുന്നവനായി തെളിഞ്ഞശേഷം കർത്താവ് തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ജീവകീരീടം പ്രാപിക്കും എന്ന യാക്കോബ് ശ്ലീഹായുടെ(1.12) ഈ സ്ത്രീരത്നത്തിൽ സഫലമാവുന്നുണ്ട്.

കൊടിമരം നാടിനു സമർപ്പിച്ചു

കുന്നംകുളം: കരിങ്കല്ലിന്റെ കരവിരുതിൽ നിർമിച്ച കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ പള്ളി കൊടിമരം കുന്നംകുളത്ത്. ചിറയം സെന്റ് ലാസറസ് ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ പള്ളിമുറ്റത്ത് 42 അടി ഉയരത്തിൽ പൂർണ്ണമായും കരിങ്കല്ലുകൊണ്ട് നിർമിച്ച കൊടിമരം രാവിലെ 10-നു വി. കുർബാനയ്ക്കുശേഷം കാതോലിക്കബാവാ നാടിനു സമർപ്പിച്ചു.

കുറുക്കൻപറയിലെ കരിങ്കൽ ശിൽപ്പനിർമ്മാണ തൊഴിലാളി കുടുംബമായ കുഞ്ഞുമോനും മകൻ ജെയ്സനും പേരക്കുട്ടികളായ ജെയ്മോനും ജെയ്മിയും ചേർന്നാണ് രണ്ടര മാസത്തെ അധ്വാനഫലമായി കരിങ്കൽ കൊടിമരത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കിയത്. പള്ളിക്കു മുൻവശത്താണ് കരിങ്കൽ കൊടിമരം നിർമിച്ചിട്ടുള്ളത്. നാലടി തറക്കു മുകളിൽ 14 ഇഞ്ച് ചുറ്റളവിൽ എട്ടടി ഒറ്റക്കല്ല് ഉയരത്തിൽ മൂന്നു കല്ലുകളും ആറടി ഉയരത്തിൽ ഒരു കല്ലും അതിനു മുകളിലായി രണ്ടടി ഉയരത്തിൽ മൂന്നു ജോയിന്റ് കല്ലുകളും അഞ്ചടി ഉയരത്തിൽ കുരിശും സ്ഥാപിച്ചാണ് കരിങ്കൽ കൊടിമരം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുള്ളത്. തറയിൽനിന്ന് കരിങ്കല്ലുകൾ ഒന്നിനു മുകളിൽ ഒന്നായി ചേർത്തുവെച്ചു ഉറപ്പിച്ചാണ് കൊടിമരം നിർമിച്ചിട്ടുള്ളത്. അടിയിൽനിന്നും മുകളിലേക്ക് വണ്ണം കുറച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് ഏറ്റവും മുകളിൽ കരിങ്കല്ല് കൊണ്ടുതന്നെ കുരിശും സ്ഥാപിച്ചാണ് കൊടിമരം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

ശക്തമായ കാറ്റിൽ പോലും കൊടിമരം ഇളകാതിരിക്കാൻ കല്ലുകൾ തമ്മിൽ പ്രത്യേക രീതിയിലാണ് ബന്ധിപ്പിച്ച് ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. മുകളിൽ കുരിശു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു താഴെ കൊടി ഉയർത്തി നിർത്താനുള്ള സ്റ്റീൽ കൊളുത്തുകളും ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കല്ലുകൾ ഒന്നിനു മുകളിൽ ഒന്നായി സ്ഥാപിച്ചശേഷം ഉറച്ചു മിനുസപ്പെടുത്തി കേടുപാടുകളും പൂപ്പലും പിടിക്കാതിരിക്കാൻ വാർണിഷ് ചെയ്ത കൊടിമരം മനോഹരമായ കാഴ്ചാനുഭവമാണ് നൽകുന്നത്. ഇടവക അംഗമായിരുന്ന പരേതനായ ഫാ. ജോസഫ് ചുങ്കത്തിന്റെ ഓർമ്മക്കായാണ് കരിങ്കൽ കൊടിമരം നിർമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഉപ്പുതറ സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയുടെ പുതിയ ദേവാലയത്തിന് കല്ലടിയിൽ കർമ്മം ഇടുകി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്ത അഭിവന്ദ്യ മാത്യുസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് മനസ്സുകൊണ്ട് നിർവഹിച്ചു.

ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസന ബസ്ക്യോമോ അസോസിയേഷൻ സമ്മേളനം.

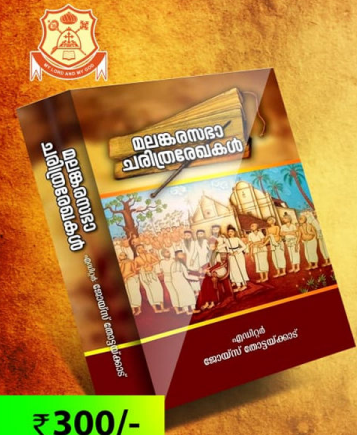
കോമേഴ്സിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് (മഹാത്മാ ഗാന്ധി സർവകലാശാല) നേടിയ രാജി ഐപ്പ്. തിരുമൂലപ്പള്ളി ഇടവകാംഗമാണ്. തിരുവല്ല തുകലശേരി പരുത്തി കാട്ടിൽ ചെറിയൻ തോമസിന്റെ ഭാര്യയും പള്ളി പ്ലാക് സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ആഞ്ഞിലിമുട്ടിൽ മീനത്തേതിൽ ഗീവർഗീസ് ഐപ്പിന്റെയും മേരിക്കുട്ടി ഐപ്പിന്റെയും മകളും ആണ്.

തിരുവല്ല തിരുമൂലപുരം സെന്റ്. ഗ്രിഗോറിയോസ് സബ്ഡേ സ്കൂൾ ടീച്ചർ, സെന്റ്. മേരീസ് വിമൻസ് കോളേജ് ടീച്ചർ (തിരുവല്ല) എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

നോമ്പിന്റെ ആന്തരം ജഡകാര്യങ്ങളേക്കാൾ ആത്മകാര്യങ്ങളെ വില മതി കേണ്ടതെന്നു പഠിപ്പിപ്പാനും, ജഡമോഹങ്ങളെ കീഴടക്കി ആത്മാവിനെ പൂഷ്ടിയാക്കുവാനും, ജഡമോഹങ്ങളെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു ആത്മാവിനെ ദൈവിക കാര്യങ്ങളിലേക്കു ഉണർത്തുവാനും സാത്താനെ ജയിക്കുന്നതിന് ഓരോരുത്തരായിരിപ്പാനും അത്ര. ഉദരസ്നേഹം അനേകപാപങ്ങളുടെ മാതാവായതിനാൽ അതിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന പാപങ്ങളെ തടുപ്പാൻ നോമ്പ് ഒരു നല്ല വഴിയും ആകുന്നു.

- പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

Malankara Sabha Charithra Rekhakal

(CHURCH HISTORICAL DOCUMENTS OF MALANKARA CHURCH)

Compiled and Edited by Joice Thottackad
Published by : Dr. Geevarghese Yulios Metropolitan

മലങ്കരസഭാചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന ചരിത്രരേഖകളും സംഭവങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യകാല സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും മാർ ജോവൂൻ ദിവനാസോസിന്റെ നാളാതരം ഇടവഴിക്കൽ നാളാതരം എന്നിവയിൽ നിന്നും സമാഹരിച്ച ഈ രേഖകൾ മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ ഒട്ടേറെ വിടവുകൾ നികത്താനും വിട്ടുപോയ പല കണ്ണികളും ഇണക്കിചേർക്കാനും പുതിയ ചരിത്രസത്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനും സഹായിക്കും.

First Published: Feb. 23, 2019, Copies: 500
M. J. D. Publishing House, Kunnankulam
Cover Design, Typesetting & Printing :
Sophia Print House, Kottayam

CONTACT
Fr. Reju Abraham : 9426 34 73 99
Br. Benson T. Saji : 8281 07 98 64
Adv. Gilbert Cheeran : 9446 40 75 03

Available at: MOC Kottayam, Parumala & All Orthodox Book Stalls

₹300/-

തണൽ ജീവകാരുണ്യ പദ്ധതിയുടെ സമാപനവും മാർ തേവോദോസിയോസ് തണൽ ജീവകാരുണ്യ പുരസ്കാര ദാനവും

മസ്ക്കറ്റ്: മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവകയുടെ മുൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൽക്കട്ട ഭദ്രാസന അധിപനുമായിരുന്ന ഡോ. സ്തേഫാനോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ സ്മരണാർത്ഥം മാർ തേവോദോസിയോസ് മെമ്മോറിയൽ തണൽ ജീവകാരുണ്യ പുരസ്കാരം മലങ്കര സഭയുടെ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇറ്റാർസി ബാലഗ്രാമിന്റെ മാനേജരായി ചുമതല വഹിക്കുന്ന വെരി. റവ. ഫാ. സുധാ പോൾ റമ്പാച്ചൻ അവാർഡ് തുകയായ 50,000 രൂപയും മെമ്മോറിയൽ പൊന്നാടയും നൽകി ആദരിച്ചു.

പുനർ നവീകരിച്ച കോളിയാടി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ആൻഡ് സെന്റ് പോൾസ് ദൈവാലയത്തിൽ കുദാശ അഭിവന്ദ്യ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്ത എബ്രഹാം മാർ എപ്പിഫാനിയോസ് നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ.

തയ്യൽ പരിശീലന വിദ്യാർത്ഥി സംഗമം

അട്ടപ്പാടി: സെന്റ് തോമസ് ആശ്രമം വക തയ്യൽ പരിശീലന ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ സൗജന്യമായി തയ്യൽ പഠിക്കുന്ന അമ്മമാരുടെയും യുവതികളുടെയും സംഗമം ഇന്ന് ആശ്രമത്തിൽ നടന്നു. അഗളി, ചെമ്മണ്ണൂർ എന്നീ രണ്ടു സെന്ററുകളായി ഇപ്പോൾ 45 പേരാണ് പഠിക്കുന്നത്. ഫാദർ എം ഡി യൂഹാനോൻ റമ്പാൻ എല്ലാവരെയും സ്വാഗതം ചെയ്തു. സുപ്പീരിയർ ഫാദർ വർഗീസ് ജോസഫ് സന്ദേശം നൽകി. ഫാദർ സുനിൽ എല്ലാർക്കും നന്മകൾ നേർന്നു. എല്ലാരും അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചു. അവർ സ്വയം തെച്ച പലതരം വസ്ത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സ്നേഹ വിരുന്നിനു ശേഷം പിരിഞ്ഞു. ഷൊർണൂർ ഗവണ്മെന്റ് പോളിടെക്നിക് കോളേജ് ആണ് പരീക്ഷ നടത്തി വിജയികൾക്ക് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്നത്.

എം.ജി.ഓ.സി.എസ്.എം. മാവേലിക്കര മെത്രാസനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധ വലിയ നോമ്പിലെ മ്ശഗിയോ (കർത്താവ് തളർവാത രോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തിയതിന്റെ) ഞായർ ആചരണത്തോടനുബന്ധിച്ച് പാഥേയം പദ്ധതി അറുനൂറ്റിമംഗലം പൗലോസ് മാർ പക്കോമിയോസ് ശാലോഭവനിൽ നടത്തി. എം.ജി.ഓ.സി.എസ്.എം. മെത്രാസന സെക്രട്ടറിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തകർ പങ്കെടുത്തു.

എൺപത്തിയഞ്ചാം വയസ്സിൽ സൺഡേ സ്കൂൾ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ് പരീക്ഷയെഴുതി ഉന്നത വിജയം നേടിയ കോളിയാടി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് ആൻഡ് സെന്റ് പോൾസ് ഇടവകാംഗം മേരി മത്തായിയെ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്ത ആദരിച്ചപ്പോൾ

പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസിന്റെ ഓർമ്മപെരുന്നാൾ ആചരിച്ചു

കൊരട്ടി: സീയോൻ സെമിനാരിയും ഇടവകപള്ളിയും മാമ്പ്ര സീനായ് ആശ്രമവും പള്ളിയും സ്ഥാപിച്ച, കൊച്ചി ഭദ്രാസന അധിപനായിരുന്ന പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപെരുന്നാൾ ആചരിച്ചു.

കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിൽ നാൽപ്പതിൽ പരം പള്ളികളും, കോൺവെന്റുകളുടെയും സ്ഥാപകൻ ആണ്. പ്രകൃതിസ്നേഹിയായിരുന്ന തിരുമേനി, മലബാറിലെ പ്രകൃതിയെയും, പരിസ്ഥിതിയെയും കുറിച്ച് എഴുതിയ പഠനത്തിന് ഐക്യകേരള സർക്കാർ 1958-ൽ പുരസ്കാരം നൽകി ആദരിച്ചു.

16-03-19 ശനിയാഴ്ച കൊരട്ടി, മാമ്പ്ര ദേശത്തുനിന്നുള്ളവർ തീർത്ഥാടകരായി തിരുമേനി അന്ത്യവിശ്രമംകൊള്ളുന്ന കുന്നംകുളം കബറിക്കൽ എത്തിച്ചേർന്ന് പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി. ഞായറാഴ്ച കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരിയിൽ ഓർമ്മകുർബ്ബാനയും പ്രദീക്ഷണവും തുടർന്ന് അനുസ്മരണസമ്മേളനവും നേർച്ച സദ്യയും നടത്തി. വികാരി ഫാ. പി ഫിലിപ്പോസ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഫാ. കെ കെ കുരിയാക്കോസ് അനുസ്മരണപ്രഭാഷണം നടത്തി. സൺഡേ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിവിധകലാപരിപാടികളും അരങ്ങേറി.

വലോദര മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയം പത്തോട് ഗ്രാമത്തിൽ വാങ്ങിയ സ്ഥലത്തു ജോർജിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സെന്ററിന്റെ ശിലാ സ്ഥാപനം ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് നിർവ്വഹിക്കുന്നു.

കുനിഗൽ സെന്റ്. ഗ്രിഗോറിയോസ് ദയാഭാവൻ മസ്കറ്റ് മഹാ ഇടവകയുടെ ധനസഹായം കൈമാറി

ബാംഗ്ലൂർ: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ കീഴിൽ ബാംഗ്ലൂരിലെ കുനിഗലിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സെന്റ്. ഗ്രിഗോറിയോസ് ദയാഭാവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി മസ്കറ്റ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവക ഈ സാമ്പത്തിക വർഷം ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ധനസഹായം കൈമാറി.

എച്ച്. ഐ. വി ബാധിതരെ പരിചരിക്കുന്നതിനായി ദയാഭാവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ തുറുകുറിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദയാസ്പർശ ആശുപത്രിയിൽ നടന്ന പ്രത്യേക ചടങ്ങിൽ ദയാഭാവൻ സെക്രട്ടറി ഫാ. ജിനേഷ് വർക്കി മസ്കറ്റ് ഇടവക ട്രസ്റ്റിയിൽ നിന്നും നാല് ലക്ഷം രൂപയുടെ സഹായധനം സ്വീകരിക്കുകയും ആശുപത്രിയുടെ ഒന്നാം നിലയിലെ എച്ച്. ഐ. വി.- ടി. ബി പരിചരണ ബ്ലോക്കിന്റെ ഒരു വിഭാഗം ഇടവകയുടെ പേരിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ചടങ്ങിൽ മലങ്കര കത്തോലിക്കാ തുറുകുറി ഇടവക വികാരി ഫാ. ജോയ്സൺ, ജർമനിയിലെ എൻ.ജി.ഒ. സന്നദ്ധ പ്രവർത്തകൻ ഡാനിയേൽ, മസ്കറ്റ് ഇടവക ട്രസ്റ്റി ബിജു പരുമല, കോർഡിനേറ്റർ രമേഷ്, ആശുപത്രി അധികൃതർ എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. ആശുപത്രി അന്തേവാസികൾ, എം. എസ്. ഡബ്ല്യു. വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവർ ചടങ്ങിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

ഡയാലിസിസ് യൂണിറ്റുകളുടെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു

പരുമല : മലങ്കരസഭയുടെ സ്വപ്ന പദ്ധതിയായ സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് ഇന്റർനാഷണൽ കാൻസർ കെയർ സെന്ററിലെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഡയാലിസിസ് ബ്ലോക്കിൽ മസ്കറ്റ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവക സ്പോൺസർ ചെയ്ത ഡയാലിസിസ് യൂണിറ്റുകളുടെ ഉദ്ഘാടനവും, സമർപ്പണവും, ഇടവകയുടെ നാമം ആലേഖനം ചെയ്ത ഫലകത്തിന്റെ അനാച്ഛാദനവും നിർവ്വഹിച്ചു. സഭയുടെ അഹമ്മദാബാദ് ഭദ്രാസനധിപൻ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ബ്ലോക്കിന്റെ സമർപ്പണവും ഡയാലിസിസ് യൂണിറ്റുകളുടെ ഉദ്ഘാടനവും നിർവ്വഹിച്ചത്.

തുടർന്ന് നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ പരുമല സെമിനാരി മാനേജർ ഫാ. എം. സി. കുര്യാക്കോസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മുഖ്യ പ്രഭാഷണം നടത്തി. ഇടവക രൂപീകൃതമായി 46 വർഷം പിന്നിടുമ്പോൾ വിശ്വാസ സമൂഹത്തെ ആത്മീയ പന്ഥാവിൽ നയിക്കുന്നതിനൊപ്പം ഇടവക നടത്തുന്ന ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശ്ലാഘനീയവും മാതൃകാപരമാണെന്നും തിരുമേനി അനുസ്മരിച്ചു. സെന്റ് ഗ്രിഗോറിയോസ് മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി സി. ഇ. ഓ. ഫാ. എം. സി പൗലോസ്, ഫിനാൻസ് ഡയറക്ടർ ഫാ. ഷാജി എം. ബേബി, മസ്കറ്റ് ഇടവക ട്രസ്റ്റി ബിജു പരുമല എന്നിവർ സംസാരിച്ചു. ചടങ്ങിൽ ഡയാലിസിസ് യൂണിറ്റുകൾക്കായുള്ള ഇടവകയുടെ ധന സഹായം യൂലിയോസ് തിരുമേനി ഫാ. എം. സി. പൗലോസിന് കൈമാറി. ആശുപത്രി കൗൺസിൽ അംഗങ്ങൾ, പ്രതിനിധികൾ തുടങ്ങിയവർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

കാൻസർ സെന്റർ നിർമ്മാണത്തിന്റെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ മസ്കറ്റ് മഹാ ഇടവക സാമ്പത്തിക പങ്കാളിത്തം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നേരത്തെ ഒ.പി ബ്ലോക്കിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനും, ഒരു ചതുരശ്ര അടി പദ്ധതിക്കും ഇപ്പോൾ മൂന്ന് ഡയാലിസിസ് യൂണിറ്റുകൾ അടങ്ങുന്ന എക്സിക്യൂട്ടീവ് ബ്ലോക്കിനുമായും, കൂടാതെ ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ നിന്നും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളിൽ നിന്നുമായി, വലിയ തോതിലുള്ള സാമ്പത്തിക പങ്കാളിത്തമാണ് നൽകുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും, പദ്ധതികൾക്കും മുൻതൂക്കം നൽകി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മസ്കറ്റ് മഹായിടവകയുടെ ചരിത്ര പഥങ്ങളിലെ ശ്രദ്ധേയമായ പദ്ധതികളാണ് മലങ്കര സഭയുടെ ആതുരസേവന രംഗത്തെ ബൃഹത് സംരംഭമായ പരുമല കാൻസർ സെന്ററിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്.

News, Advertisements, Wishes Etc...

Contact 8078914931

9446407503

Email: malankaranewsbulletin@gmail.com

Add Size: 15 cm x 10 cm Half Page Jpeg / tif file